

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

43. ČÍSLO / XVI. ROČNÍK

9 Kč (12 Sk)

26. ŘÍJNA 2008

Z obsahu:

Pravé poznání Krista

Katecheze Benedikta XVI.
při generální audienci
8. října 2008
- strana 2 -

Svatý misionář Irska

Misie sv. Patrika byla
jedinečným úspěchem
a základem pro katolickou
církve v Irsku
- strana 4 -

„Jako vaši služebníci kvůli Ježíši Kristu“

(2 Kor 4,5)
Bernhard Springer
- strana 6 -

Proměňující síla křesťanské lásky

P. Paul Maria Sigl
- strana 7 -

Pán Ježíš

o svých kněžích

Nezřízená láska k sobě
- strana 8 -

Boží slovo

Úvodní meditace
Benedikta XVI. na
biskupském synodu
o Písmu svatém
- strana 10 -

Z knihy „Úžasné tajem- ství svatého růžence“ (2)

Svatý Ludvík Maria
Grignion z Montfortu
- strana 12 -

Esteban Murillo: Panna Maria předává sv. Dominikovi růženec

V posledních katechezích o svatém Pavlu jsem hovořil o jeho setkání se zmrtvýchvstalým Kristem, které od základu změnilo jeho život, a o jeho vztahu k dvanácti apoštolům, které povolal Ježíš, jmenovitě k Jakubovi, Petrovi a Janovi, a o jeho vztahu k církvi v Jeruzalémě. Zbývá tedy otázka, odkud Pavel věděl o pozemském Ježíšovi, o jeho životě, o jeho učení, o jeho umučení. Dříve než vstoupíme do této otázky, bude dobré si připomenout, že svatý Pavel sám rozlišuje způsoby poznání Ježíše a ještě obecněji způsoby poznání jeho osoby. V druhém listě Korintánům píše: „Protože my nyní nikoho neznáme podle těla. A třebaže jsme kdysi Krista posuzovali podle těla, nyní již ho tak neznáme“ (5,16). Znat „podle těla“, tělesným způsobem, znamená poznávat jen vnějším způsobem, podle vnějších kritérií. Je možné vidět určitou osobu různým způsobem, tedy poznávat rysy a různé detaily chování: jak mluví, jak se pohybuje atd. Nicméně když poznáváme pouze tímto způsobem, nepoznáváme skutečně, nepoznáváme jádro osobnosti. Pouze srdcem poznáváme opravdu osobu. Farizeové a saduceové znali ve skutečnosti Ježíše jen vnějším způsobem, poznali jeho učení, mnoho podrobností o něm, ale nepoznali jeho pravdu. Je tu analogické rozlišení v Ježíšově slovu. Po proměnění se ptá apoštolů: „Co říká lid, že jsem?“ a „Co vy říkáte, že jsem?“ Lid ho zná jen povrchně, zná o něm různé věci, ale doopravdy ho nepoznal. Naopak Dvanáct díky přátelství, které bere v potaz i srdce, pochopili alespoň podstatu a začali poznávat, kdo je Ježíš. I dnes existuje tento rozdílný způsob poznávání: jsou vzdělané osoby, které znají Ježíše v mnoha podrobnostech, ale nepoznaly ho v jeho pravdě: „srdce hovoří k srdci“. A Pavel chce říct v podstatě, že zná Ježíše takto, srdcem, a že zná tímto podstatným způsobem osobu

Pravé poznání Krista

v její pravdě; a pak, v druhé linii, že zná o ní podrobnosti.

Co věděl Pavel o Ježíši?

Po tom, co bylo řečeno, zbývá otázka: co věděl Pavel o konkrétním životě, o řečech, o umučení, o Ježíšových zázracích? Zdá se být jisté, že ho nepoznal během jeho pozemského života. Prostřednictvím apoštolů a ro-

dící se církve jistě poznal také podrobnosti o Ježíšově pozemském životě. V jeho listech můžeme najít tři formy, jak hovoří o předvelikonočním Ježíšovi. Na prvním místě jsou zde údaje výslovné a přímé. Pavel hovoří o Ježíšově davidovském původu (srov. Řím 1,3), zná existenci jeho „bratří“ nebo příbuzných (1 Kor 9,5; Gal 1,19), zná

průběh Poslední večeře (srov. 1 Kor 11,23), zná jiná Ježíšova slova, např. o nerozlučitelnosti manželství (srov. 1 Kor 7,10 a Mk 10,11-12), o nezbytnosti, aby ten, kdo hlásá evangelium, byl vydržován obcí, protože dělník si zaslouží svou mzdu (srov. 1 Kor 9,14 a Lk 10,7); Pavel zná slova, která Ježíš pronesl při Poslední večeři (srov. 1 Kor 11,24-25 a Lk 22,19-20), a zná také Ježíšův kříž. To jsou přímé zmínky o slovech a skutečích Ježíšova života.

Shoda se synoptiky

Na druhém místě můžeme v některých větách Pavlových listů vidět narážky na tradici doloženou v synoptických evangeliích. Například slova, která čteme v prvním listě Soluňským, podle kterého „den Páně přijde jako zloděj v noci“ (5,2), by nebylo možné vysvětlit jako ohlas starozákonních proroctví, protože přirovnání o nočním zloději se nachází jen v Matoušově a Lukášově evangeliu, je tedy převzato právě ze synoptické tradice. Podobně když čteme, že „ty, které svět pokládá za pošetilé, vyvolil si Bůh...“ (1 Kor 27-28), cítíme věrnou ozvěnu Ježíšova učení o prostých a ubohých (srov. Mt 5,3; 11,25; 19,30). Pak jsou zde slova pronesená Ježíšem v mesiánské radosti: „Velebím tě, Otče, Pane nebe a země, že jsi tato slova skryl před moudrými a rozumnými a zjevil je maličkým.“ Pavel ví – je to jeho misiánská zkušenost – jak jsou tato slova pravdivá, že právě prostí mají srdce otevřené pro poznání Ježíše. Také narážka na Ježíšovu poslušnost „až k smrti“, kterou čteme ve Flp 2,8, nemůže nepřipomínat totální připravenost Ježíše splnit vůli svého Otce (srov. Mk 3,35; Jan 4,34). Pavel tedy zná Ježíšovo umučení, jeho kříž, způsob, jakým prožíval poslední okamžiky svého života. Ježíšův kříž a podání o této události kříže stojí v centru Pavlova hlásání. Jiným pilířem Ježíšova

Pokračování na str. 11

Editorial

Dnešnímu evangeliu je třeba věnovat mimořádnou pozornost. Připomíná nám to nejpodstatnější. Staví nám před oči dvě největší přikázání. Jsou tak velká a tak zásadní, že by se vlastně neměla nazývat přikázání. Je to nejstručnější a přitom nejúplnější návod k opravdu lidskému a plnému životu na tomto světě a k věčné blaženosti na onom.

Když si koupíte automobil, dostanete k němu servisní návod, ve kterém jsou uvedeny podrobné pokyny, jak toto zařízení ovládat, ošetřovat, co je třeba v daných intervalech kontrolovat, seřadit, ošetřit, doplnit, vyměnit. Kdyby výrobce ponechal všechnu obsluhu a údržbu jen na vaši libovůli, asi by drahé zařízení brzy dosloužilo nebo dokonce způsobilo škody na majetku i na zdraví. Ať už se nám takové návody a pokyny líbí nebo nelíbí, ať už jejich smysl plně chápeme nebo ne, musíme se spolehnout na to, že výrobce zná svůj výrobek, a ví proto velmi dobře, co pro svou dobrou, trvalou a správnou funkci potřebuje. Nic se tu nenechává náhodě, vše je promyšleno a prověřeno a zákazníka sotva napadne, aby návod výrobce kritizoval, zpochybňoval nebo dokonce zesměšňoval či ignoroval.

Naším „projektantem“ a nejvyšším „konstruktérem“ je Stvo-

řitel vesmíru, jehož jsme součástí. Osvědčil v tomto svém díle tak nesmírnou moudrost a důmysl, že pro nás zřejmě až do konce světa zůstane nevyčerpatelným zdrojem poznání a úžasu. Je to dílo, které miliardy let funguje bez údržby, bez závad a bez odpadu s dokonalou přesností. Protože jsme si na koloběh přírody zvykli, připadá nám všechno jako samozřejmé a nepřichází nám na mysl, jak přesně vyvážené musí být všechny parametry našeho prostředí. Stačilo by, aby se změnil kterýkoliv z nich, a náš život na naší planetě by se pro nás stal nemožným.

Jsme na této planetě jediní tvorové, kterým je dáno, abychom tuto stvořitelskou moudrost nejen poznávali, obdivovali a moudře využívali, ale svobodně a uvědoměle přijímali její zákonitosti. Člověk totiž jako Boží tvor stojí pevně nohama v tomto trojrozměrném světě, ale v jeho bytosti se tento svět setkává současně se světem jiných dimenzí, který všechno to, co je dostupné našim smyslům, ještě nekonečně převyšuje. Je to svět nikoliv přírodní nutnosti, ale svět svobody ducha, ve kterém se člověku nabízí příležitost jiného, mnohem krásnějšího a vznešenějšího vesmíru, vesmíru Boží slávy a velebnosti. Tento duchovní svět převyšuje

Pokračování na str. 13

Dvě podoby lásky

Zamyšlení nad liturgickými texty
dnešní neděle

*Na těch dvou přikázáních spočívá celý
Zákon i Proroci.*

Ježíšovi odpůrci jsou neodbytní a vytrvale hledají způsob, jak dokázat sami sobě, že mají vrch nad nepohodlným Divotvůrcem. Jeden ze zákoníků to zkusí potutelnou otázkou, ačkoliv odpověď by měl znát každý pravověrný Izraelita. Dokázal bys na podobné provokační otázky odpovídat se stejnou trpělivostí a rozvahou, jak to činí Pán? Pros jej, aby ti pomohl vytěžit z jeho krátké, ale velmi závažné odpovědi to, co tazatelé uniká právě pro jeho postranní úmysly.

Je tu řeč o opravdové lásce k Bohu proměněné ve skutek. O lásce, která miluje celým srdcem a nezná přitom žádné „ale“, „až na“, „vyjma“. O lásce, která naplňuje celou duši, takže od ní se všechno odvíjí, všechno od ní dostává svůj směr a svůj smysl. Slyšíš tu o lásce, která má opanovat celou mysl, takže se plně ztotožňuje s milovanou bytostí, smýšlí, cítí a jedná jako ona. Jde tu o lásku, která zamilovaného poznamenává tak výrazně, že je ve všem patrná jeho proměna.

Jestliže obdobnou lidskou zamilovanost „na život a na smrt“ neznáš z vlastní zkušenosti, jistě jsi byl někdy alespoň jejím svědkem. Je to velký Otcův dar, že se můžeme zamilovat „až k zbláznění“. Co myslíš, neměl by tímto nejkrásnějším darem být milován především sám Dárce? Tvůj Bůh a Pán přece nemůže být jen jedním z řady, na kterého také někdy sem tam něco zbude. Právě On je přede všemi a přede vším ten, do koho se můžeš a máš bezmezně a natrvalo zamilovat. On je pro tebe všim a v něm máš skutečně všechno. Nelekej se. To není rezignace na každou jinou lásku, jinou radost a každé jiné dobro. Je to naopak umocnění každého dobra a každé čisté radosti na nekonečno, protože všechno, co je pro tebe skutečně krásné a dobré, je nekončící řada jeho darů, kterými provází svou lásku k tobě a které mají živit tvou lásku k němu.

Taková bezmezná a vše proměňující láska k Bohu však na rozdíl od „velké lásky“ mezi lidskými bytostmi nikdy není hluchá a slepá. Velká láska mezi člověkem a Bohem neústí do vlastní zahleděnosti, výlučnosti a izolovanosti. Poznání a prožitek, že **Bůh tě miluje jako sebe sama**, tě zcela přetváří a vyvádí z úzkoprsé a sobecké izolovanosti. Bůh totiž stejnou láskou miluje i tvé

ho bližního. Všichni ti, které potkáš, ať jsou ti milí nebo protivní, všichni, s nimiž se stýkáš, i ti, které jsi nikdy neviděl a kteří blízko či daleko od tebe strádají bolestí, nouzí, hladem, lidskou zlobou nebo vlastní vinou a opuštěností, ti všichni jsou stejně jako ty předmětem jeho otcovské lásky. Jak bys mohl nemilovat to, co tak nesmírně miluje tvoje Láska? Úplná zamilovanost v Bohu ti teprve dokořán otevírá oči a uši. Uschopňuje tě, abys všechny vnímal jako sám sebe, abys tak, jak jsi citlivý a vnímavý pro své vlastní potřeby, bolesti, nároky a tužby, byl vnímavý i pro potřeby těch ostatních. Abys podobně, jak to dělá tvůj milovaný Otec, prožíval s jeho dětmi jejich bolesti, strádání, nouzi a opuštěnost jako své vlastní. Bezmezná láska k Otcovi tě učí nejen děkovat za všechny jeho dary, ale také pozorně zvažovat, zda si neukrajuješ příliš velký krajíc na úkor těch, kteří nemají co krájet.

Je jich stále nesmírně mnoho. Ani v době hojnosti a blahobytu nepřestávají platit Ježíšova slova: *Chudé máte vždycky mezi sebou*⁽¹⁾. Dábel stále obchází a hledá, komu by ublížil⁽²⁾. A ubližuje zle, jak jen může. Proto musíš také obcházet a hledat, komu bys prokázal lásku, nalil mu do jeho ran oleje a vína a obvázal je.⁽³⁾ Účinná láska k bližním je jediný možný způsob, jak osvědčit lásku k Otcovi. To jen my jsme si tu lásku rozdělili, ale v Božím srdci i v Božích očích je **nedělitelná**. Neboť *kdo nemiluje svého bratra, kterého vidí, nemůže milovat Boha, kterého nevidí*.⁽⁴⁾

Na těchto dvou přikázáních spočívá celý Zákon i Proroci. Bez nich všechno ostatní, ať je to jakkoliv nápadné a okázalé, je samo o sobě nedostačující, je to vlastně k ničemu. V těchto přikázáních je obsažena sama **podstata křesťanství**. Odtud je třeba vycházet a začínat při všech úvahách o krizi v Církvi a o způsobu obnovy: Zákon a Proroci nespočívají na nových strukturách ani na pouhém dialogu, nepomůže tu žádné jiné otevírání se ani přizpůsobování, nebudou-li nejdříve viditelně a účinně naplňována životem a skutkem tato dvě platná a neměnná přikázání, neboť jen na nich Zákon a Proroci od začátku stojí. Ostatně všechny krize a všechny problémy pramení koncem konců z toho, že se právě na tento základ celého Písma pozapomnělo, nedostatečně dbalo.

Ježíš ti dnes dává praktický a výstižný návod, odkud můžeš ihned zahájit nejučinnější reformu Církve: od svého srdce, od své duše a od své mysli: vyklid' z nich oblíbené harampádí sobeckých bůžků a svou vlastní

Liturgická čtení

1. čtení - Ex 22,20(21)-26(27)

Toto praví Hospodin: „Nesužuj přistěhovalce a neutiskuj ho, neboť sami jste byli přistěhovalci v egyptské zemi. Neubližujte vdově a sirotku. Kdybys jim ublížil, že by si mně stěžovali, uslyším jejich stížnost, můj hněv vzplane, zahubím vás mečem, a vaše ženy budou vdovami a vaši synové sirotky. Půjčíš-li peníze někomu z mého lidu, chudákovi, který bydlí vedle tebe, nechovej se k němu jako lichvář. Nežádej od něho úrok. Vezmeš-li jako zástavu plášť svého bližního, vrať mu ho do západu slunce. Je to pro něho jediná pokrývka, plášť pro jeho tělo. V čem by měl spát? Bude-li si mně stěžovat, uslyším ho, neboť jsem soucitný.“

2. čtení - 1 Sol 1,5c-10

Bratři! Vy sami víte, jak jsme se chovali mezi vámi kvůli vám. A vy jste napodobovali nás i Pána, přijali jste nauku, třeba v mnohém souzení, s radostí Ducha Svatého, takže jste se stali vzorem pro všechny věřící v Makedonii a Achaji. Od vás se přece slovo Páně rozšířilo nejen po Makedonii a Achaji, ale i po všech místech se roznesla zpráva o tom, že jste uvěřili v Boha, takže my o tom už nemusíme nic říkat. Vždyť tam lidé sami o tom vypravují, jakého přijetí se nám u vás dostalo a jak jste se od model obrátili k Bohu, abyste sloužili Bohu živému a pravému a vyčkávali z nebe jeho Syna, kterého vzkřísil z mrtvých, totiž Ježíše; ten nás vysvobozuje od blížícího se (Božího) hněvu.

Evangelium - Mt 22,34-40

Když se farizeové doslechli, že Ježíš umlčel saduceje, shromáždili se u něho a jeden z nich, znalec Zákonu, ho chtěl přivést do úzkých, a zeptal se: „Mistře, které přikázání je v Zákoně největší?“ Odpověděl mu: „Miluj Pána, svého Boha, celým svým srdcem, celou svou duší a celou svou myslí.“ To je největší a první přikázání. Druhé je podobné: „Miluj svého bližního jako sám sebe.“ Na těch dvou přikázáních spočívá celý Zákon i Proroci.“

modlu a pak mu je očištěné dokořán otevřít s vroucí prosbou, aby je celé vyplnil **nedělitelnou láskou k sobě i k lidem** tak, aby to zřetelně poznávalo a pociťovalo tvé okolí. Existuje také jedna kratičká modlitba, ve které je obsažen celý Zákon a Proroci: Ježíši, Maria, miluji vás, zachraňte duše! Opakuj ji tak často, jak jen můžeš.

Bratr Amadeus

⁽¹⁾ Mt 26,11; ⁽²⁾ srov. 1 Petr 5,8;

⁽³⁾ srov. Lk 10,34; ⁽⁴⁾ 1 Jan 4,20

Svatý misionář Irska

V době stěhování národů (375–568), kdy křesťanství v Evropě bylo „upoutáno na lůžko“, rozkvétal křesťansko-kulturní život v kláštorech Irska, na ostrově svatých uprostřed Atlantiku. Kolem roku 600 se potom odtud mniši vydali na misijní cesty a od Islandu až po severní Itálii šířili úplně od základů evangelium a ztracenou latinskou vzdělanost. Stavěli kostely a kláštery, zakládali školy a knihovny. Také germánským národům prokázali irsko-skotští mniši, jako Kolumbán, Gallus, Fridolín, Kilián a Virgil, neocenitelné služby. Toto pozhnaní by však z Irska nikdy nevzešlo, kdyby už předtím nedošlo k obrácení „zeleného ostrova“ zásluhou svatého Patrika (385–461), kterého Bůh pro tuto misi povolal neobyčejným způsobem.

Apoštol Irska svatý Patrik pochází z velkého sousedního ostrova Británie, který ve 4. století patřil k Římské říši a jehož státním náboženstvím bylo křesťanství.

Jako pokřtěný svobodný římský občan vyrůstal Patrik v majetné britské šlechtické rodině. Jeho otec Calpornius byl významným římským správcem a jáhnem. Letní sídlo rodiny se nacházelo v blízkosti moře a tam se roku 401 odehrálo drama, které navždy změnilo Patrikův život. Ve svém Vyznání (Confessio), které patří k velkým autobiografickým dílům světové literatury, ve vysokém věku napsal: *Měl jsem 16 let, když jsem byl z našeho sídla spolu s tisíci dalšími odvečen do Irska do otroctví. To jsme si také zasloužili, protože jsme se odvrátili od Boha a neposlouchali jsme naše kněze.*

Patrik, kterého z bezpečí rodného kruhu násilně vytrhli irští piráti, ocitl se sám v cizí zemi uprostřed pohanského lidu, jehož řeči nerozuměl. Jako otrok bez jakýchkoliv práv byl předán do vnitrozemí, kde musel pást ovce v neúrodných horách západního Irska. Ale v tomto čase neštěstí uprostřed samoty a touhy po domově našel Boha a Bůh si našel Patrika. On sám o tom napsal: *V zemi, kde jsem byl otrokem, mi Bůh daroval velkou milost, protože mi otevřel srdce a já jsem si uvědomil svou nevěru. Až do dne, kdy jsem byl jako otrok utlačován, o všechno připraven a každodenně pokořován hladem, nevěřil jsem v živého Boha a byl jsem ve stavu smrti a nevě-*

ry. Byl jsem jako kámen, který ležel v hlubokém bahně. Ale alespoň nyní jsem poznal své hříchy a obrátil jsem se k Bohu. A on shlédl na moje ponížení a měl slitování s mou mladostí. Ve své milosrdné lásce mě pozdvihl a utěšil jako otec těší svého syna.

Tak začal s Bohem důvěrně rozmlouvat pasák ovcí a otrok.

Sv. Patrik

Přes den jsem se modlil asi sto modliteb a stejně i v noci... Každý den jsem vstával k modlitbě ještě před východem slunce, a přestože býval sníh, mráz, zima a dešť, ne onemocněl jsem, protože zevnitř mě zahřival duch. Moje víra stále více rostla a já jsem začal milovat Boha.

V době šesti let jeho nevolnictví položil Bůh základy jeho vnitřního obrácení, které z něj učinily neúnavného misionáře Irů. Ve své autobiografii dále píše: *Jednou v noci jsem uslyšel hlas, který mi řekl: „Je dobré, že se postíš. Zanedlouho se vrátíš do své rodné země.“ O něco později tento hlas řekl: „Hle, tvoje loď je již připravena!“ Ale loď nebyla blízko, byla v přístavu vzdáleném 300 km, a já jsem tam nikdy předtím nebyl a nikoho jsem neznal. Opustil jsem muže, u kterého jsem šest roků pracoval, a s Boží silou jsem neobojácně putoval, dokud jsem nepřišel k lodi, která byla v přístavu připravena k odplutí.*

Kapitán však odmítl vzít na palubu zjevného utečence a Patrik se vydal na zpáteční cestu. A modlil se. A náhle se jeden muž z lodi za ním rozběhl a křičel: *Vrať se, vezmeme tě!* Kapitán změnil svůj názor, pravděpodobně proto, že s dojetím sledoval, jak 22letý mladík uměl zacházet s chrti, kteří byli na lodi. Ještě týž den zdvihli kotvy, ale loď s pohanskými námořníky sešla z plánované cesty a zakotvila na pobřeží Galie, dnešní Francie, která byla zcela vypleněna po vpádech Germánů.

Patrik napsal o této události: *28 dní jsme procházeli opuště-*

Sv. Patrik

nými osadami, a jelikož posádka neměla už potraviny a měla hlad, kapitán se mě zeptal: „Jak je to, křesťane, ty tvrdíš, že tvůj Bůh je všemohoucí? Proč se potom za nás nemodlíš, vždyť brzy zemřeme hladem.“ Tehdy jsem odpověděl: „Obratíte se upřímně a celým srdcem k mému Bohu, aby vám ještě dnes poslal pokrm..., protože jemu není nic nemožného a on má všeho nadbytek.“

A skutečně, v tom okamžiku se před nimi ukázala černá svině a všichni se mohli dosyta najíst, i chrti dostali svůj příděl. Od té chvíle si námořníci Patrika a jeho Boha velmi vážili a nějakou dobu ho zadržovali na své lodi, než mu dovolili vrátit se do britské vlasti.

Přeshťastní rodiče s radostí objali svého syna, o kterém se domnívali, že už ho navždy ztratili. Ale marně prosili, aby s nimi zůstal. Patrik totiž v jedné noční vizi pochopil své skutečné poslání: *Přišel ke mně z Irska jeden muž, který se jmenoval Victoricius. Měl s sebou nesmírné množství dopisů. Jeden z nich mi odevzdal. Začátek zněl: „Hlas Irů.“ A když jsem začal číst tato první slova, zdálo se mi, že slyším hlasy těch lidí, kteří žili blízko západního moře. A tito lidé jakoby jedním hlasem volali: „Prosíme tě, přijď a buď s námi!“ Zasáhlo mě to přímo do srdce a dále už jsem nemohl číst.*

Od toho okamžiku Patrik věděl, že jeho posláním je, aby se vrátil jako kněz do země, kde

PŘEDSEVZETÍ SV. ALFONSE Z LIGUORI (biskupa a učitele Církve)

Po svém vysvěcení na kněze si svatý Alfons z Liguori zapsal tato předsevzetí:

„Jsem kněz; má důstojnost převyšuje důstojnost andělů; musím proto usilovat o naprosto čistý a andělský život. Bůh je poslušný mých slov (při konsekraci); já musím být poslušný Jeho slov, Jeho milosti a svých představených.“

„Církev mě ctí a já ji musím ctít svatostí svého života, svou horlivostí a svými pracemi.“

„Obětují Ježíše Krista věčnému Otci; proto musím být oděn všemi ctnostmi Ježíše Krista a stát se hodným zacházení se Svatým svatých.“

„Křesťanský lid se na mne dívá jako na nástroj svého smíření s Bohem; proto musím stále žít v lásce a přátelství Božím.“

„Věřící doufají, že budou mým příkladem upevnění ve svatosti. Musím tedy stále všechny povznášet.“

„Hříšníci ode mne očekávají, že je osvobodím od hříchu. Musím to dělat svou modlitbou, svým příkladem, svými slovy a svým působením.“

„Potřebuji sílu a statečnost k vítězství nad světem, nad pekem i zkažeností své přirozenosti; musím bojovat a milostí Boží zvítězím.“

„Musím pracovat, abych získal vědění, které mě uschopní hájit náboženství, vyvracet blud a ničit bezbožnost.“

„Musím pohrdat lidskými ohledy a světskými přátelstvími. Tyto věci okrádají kněžství o úctu.“

„Musím se vyvarovat ctižádnosti a získávání peněz; to je zkáza kněžství. Kolik kněží už ctižádnost připravila o víru!“

„Musím být vážný a laskavý, rozumný a zdrženlivý, zvláště vůči ženám, ale nesmím se k nim chovat pyšně ani pohrdlivě.“

„Každý den svého života musím být usebraný a horlivý, modlit se, usilovat o skutečnou ctnost; jen tak se můj život bude líbit Bohu.“

„Sláva Boží, posvěcení mé duše a spása mých bližních musí být mým jediným cílem a musím jich dosáhnout, i za cenu vlastního života.“

„Jsem kněz a musím působit tak, aby byla milována ctnost a oslavován nejvyšší a věčný kněz, Ježíš Kristus.“

jako apoštol Pavel bití a týráni. Ale i tak se mu podařilo osvobodit Irsko ode všech bludných nauk. Jednou dokonce vlastním rukama rozbil podobiznu boha Crom Cruacha a na jejím místě postavil velký kostel.

Osobnost a vyzářování tohoto cílevědomého muže muselo být velice přitažlivé a jeho vystupování velice přesvědčivé. Jeho úsilí směřovalo vždy nejdříve ke knížatům a náčelníkům jednotlivých kmenů, protože pokud se mu podařilo nad-

chnout pro křesťanství vůdce národa a šlechtu, dali se pak pokřtít i poddaní.

Ať přišel Patrik kamkoliv, všude za ním proudily zástupy mladých. *Syny a dcery knížat je nyní možno vidět jako mnichy a Kristovy panny*, mohl spokojeně napsat o těch, kteří se mu stali při jeho misi nejvěrnějšími pomocníky a oporou. *Následují Krista, i když s tím jejich rodiče nesouhlasí. Snášejí dokonce pronásledování a nezasloužené výčitky od otců a matek a jejich*

„Kněží, kteří dnes žijí tak, jak je tomu u většiny z nich, jsou největšími nepřáteli, jaké kdy Boží církev měla.

Zkaženost duchovenstva je hlavní příčinou úpadku Církve.“

sv. Vincenc de Paul

počet stále roste. I když jim to zakazují, zůstávají věrní následovníci Krista.

Nikoliv náhodou kladl od začátku velký důraz na stálost a vytrvalost obrácených a teprve potom křtil celé tisíce lidí. Stejně tak se snažil darovat lidu co nejvíce domorodých kněží a prvních biskupů.

Ale i Patrik zůstal jen člověkem: *Bůh ví, jak velice někdy toužil vrátit se do Británie, abych mohl opět spatřit svou domovinu a svou rodinu*, napsal upřímně, *ale Bůh, sám Pán mě pověřil, abych sem přišel a strávil zde zbytek svého života. A proto zůstanu raději v Irsku, dokud nezemřu.* A tato oběť jeho života přinesla bohaté ovoce.

Během třiceti let jeho působení se celý irský ostrov obrátil a přijal křesťanskou víru. V té době ještě neexistovala města, a proto posel Patrik Irsko kvetoucími kláštery, kterým přenechal správu církve. Při stavbě kostelů a kaplí se nejednou sám zapojil do práce. Vznikly tu školy, zavedl latinskou abecedu a v Irsku se dokonce jako v první západní zemi irský jazyk používal v církvi i v literatuře. Kláštery a opatství se staly slavnými středisky zbožnosti, vědy a umění. Mladí z Evropy se vydávali na cestu na tento „ostrov svatých a učenců“, aby se zde vzdělávali.

Mise tohoto apoštola, který zemřel ve věku 76 let, byla jedinečným úspěchem. Byl tím položen základ pro katolickou církev v Irsku. *My jsme jen, jak bylo třeba, rozhodli sítě... a naši povinností bylo dobře a usilovně lovit!*

I přes tak velký úspěch se svatý Patrik považoval stále jen za „velkého Božího dlužníka“, který svoje Vyznání končí slovy: *Áť nikdo neříká, že já, Patrik, hříšník, jsem ve své omezenosti udělal něco víc než malou věc Bohu pro radost. Áť všichni vědí, že mnohem více byla jeho milost.*

Z *Vítězstvo srdce IV/2008*
přeložil-lš

byl kdysi nevolníkem, a aby irský národ přivedl ke křesťanské víře. Nejdříve si musel doplnit nedostačující vzdělání. A tak prožil několik let mezi mnichy v Galii a v Itálii, než ho nakonec biskup Germanus v klášteře Auxerre v Burgundsku vysvětil na jáhna a konečně na kněze. Nakonec se mohl 47letý Patrik jako nově vysvěcený biskup spolu se 24 společníky vydat v roce 432 do Irska. Napsal: *Jen kvůli hlásání evangelia jsem se vrátil k tomuto pohanskému lidu, z kterého jsem se předtím jen obtížně vymanil. Stal jsem se pro ně Kristovým otrokem.* Jak dobře se na svou misi připravoval již tehdy, když ho jako mladíka odvedli. Jako pasák ovcí se naučil řeč a jako nikdo jiný poznal zdejší zvyky a obyčeje.

Patrik našel své působíště především na severu a na západě, ale i uprostřed „zeleného ostrova“. V době jeho příchodu zde panovaly ještě čistě pohanské obyčeje a vliv římské civilizace se jich vůbec nedotkl. *Uprostřed mnoha nebezpečí jsem šel do nejvíce odlehklých oblastí, kam předtím nevstoupil žádný posel víry*, napsal později ve svých zápiscích. Bubnováním svolával putující apoštol prostý lid na pole a pak k němu promlouval lehce srozumitelnými a zanícenými slovy a seznamoval ho s křesťanskou vírou. Misionář se setkal s neobyčejně srdečným přijetím a ochotou obyvatel, takže Irsko jako jediná země v západní Evropě přijala křesťanství bez prolití mučednické krve.

V roce 444 potvrdil papež Lev Veliký Patrika jako nejvyššího pastýře Irska. Ale i přesto měl Patrik mnoho nepřátel a musel se i se svými společníky stále strachovat o svůj holý život. *Den co den čekám, že mě zavraždí nebo zrádně zatknou a odvedou do zajetí. Přebývám tu mezi barbar-skými kmeny jako cizinec a jako člověk bez přístřeší jen z lásky k Bohu.* Druidští kněží se několikrát pokoušeli pobouřit proti němu lid a Patrik poznal podobně

„Jako vaši služebníci kvůli Ježíši Kristu“ (2 Kor 4,5)

Příklad Jana Pavla II. a Benedikta XVI.

Třetí oblast v životě kněze je **diakonia**. Kněžský život je služba. Kněz je služebník Boží a služebník lidí jemu svěřených.

Andělé jsou v tom knězi vzory a pomocníky. Vzory, protože k podstatě bytosti andělů patří služba, jak říká list Židům: „Což nejsou všichni andělé duchové posláni k tomu, aby sloužili těm, kdo mají jako dědictví dostat spásu?“ (Žid 1,14).

Papež Jan Pavel II. říká: *Ochota ke službě patří k podstatné části výkonu kněžské služby a to vyžaduje od jednotlivce odpovídající morální dispozice. Kněz ukazuje lidem na Ježíše, Pastýře, který přišel „nikoliv, aby si nechal sloužit, ale aby sloužil“ (Mt 20,28).*

Jan Pavel II. o službě kněží nejen mluvil a vždy na ni poukazoval, ale sám dával celé Církvi a zvláště kněžím příklad. Papežský titul *Servus Servorum Dei – Služebník Božích služebníků* – byl skutečností a souhrnem jeho kněžského života a působení.

Také papež Benedikt XVI. označil sám sebe při prvním vystoupení v lodži svatopetrského chrámu za *prostého pracovníka na vinici Páně*. A touto prostou ochotou sloužit získává si papež Benedikt lidská srdce, jak vidíme při jeho cestách.

Základem kněžské služby je láska ke Kristu. Tak píše svatý Pavel v listě Korintánům: *Vždyť přece nehlásáme sebe, ale říkáme, že Ježíš Kristus je Pán, my však jsme vaši služebníci kvůli Ježíši.* (2 Kor 4,5).

Příklad andělů a svatých

Kvůli Ježíši. Na to poukazují andělé zvláště při kněžské službě. Tak říká archanděl Rafael Tobiašovi: *Dobrořečte Bohu po všechny věky. Dokud jsem byl s vámi, nebyl jsem s vámi z vlastní laskavosti, nýbrž z Boží vůle.*

Jemu dobrořečte po všechny věky (12,17).

Protože andělé jsou služebníci Boží, dávají se i do služeb lidí. Stejně tak se mají chovat i kněží. Kvůli Bohu, z lásky k Bohu mají sloužit lidem. Tak to sám Pán říká v evangeliu: *Amen, pravím vám, co jste učinili jednomu z těchto mých nejmenších, mně jste učinili (Mt 25,40).*

Tos - ty - učinila - pro - mne. Matka Tereza počítala těchto pět slov na pěti prstech své ruky a nazývala je **evangeliem pěti prstů**. Pro Matku Terezu byla její služba, kterou prokazovala lidem, chudým, nemocným a umírajícím, službou samotnému Pánu, *Pánu v otrěsném převleku za chudého* – jak říkala. Jaký příklad pro kněžskou službu!

I andělé nás učí evangeliu pěti prstů, pomáhají nám a zvláště kněžím, abychom viděli v chudých, ubohých, ano v každém člověku Krista. Pomáhají knězi, aby byl k dispozici bez rozdílu všem lidem a nedal se vést pocitu sympatie nebo antipatie.

Když kněz ve svém působení slouží člověku, slouží svým způsobem i andělu strážnému tohoto člověka. Ježíš sám varoval apoštoly, když poukazoval na děti: *Varujte se, abyste niko-*

ho z těchto maličkých nepohoršili. Neboť pravím vám, jejich andělé v nebi ustavičně patří na tvář mého nebeského Otce.

Mnoho svatých kněží si posloužilo touto pravdou zvláště tím, že vzývali anděly strážné těch lidí, kteří jsou jim svěřeni, a prosili je o pomoc. Tak bl. Petr Faber vyznává: *Mezi vnějšími kroky, které je možno podniknout v pastorační službě, je velkou pomocí také pobožnost k andělům strážným, protože oni mohou lidi k našemu působení příznivě naladit (Holböck: Vereint mit den Engeln und Heiligen).*

Petr Canisius mluví dokonce o andělu, kterého mu Bůh dal pro jeho misijní působení v Německu. V jednom dopise píše: *Ty, Bože, jsi mi postavil po boku anděla a skrze něho... jsi mě chtěl poučovat a chránit (Holböck 342).*

Pomoc andělů v kněžské službě

Liturgie Církve vyznává spolu s některými církevními Otcí, že jsou andělé, kteří zvláštním způsobem pečují o některá svatá místa a země. Tak Josef Maria Escrivá píše jednomu příteli:

„Vím, že Ti udělám radost, když Ti napíšeš modlitbu k andě-

lu strážnému našeho svatostánku, ve kterém je přítomen nejvyšší klanění hodný poklad Nejsvětější Eucharistie, chrání ho před zneuctěním a zachovává pro naši lásku“ (Cesta 509).

Kněz tedy může vzývat nejen anděly strážné lidí, kteří jsou mu svěřeni, ale také anděly strážné obcí a diecéze, ve kterých působí. V Portugalsku se slaví liturgický svátek Anděla Strážného Portugalska.

Je to velmi povzbuzující pravda, že andělé pomáhají každému knězi při výkonu jeho kněžské služby, zvláště při udílení svátostí, že andělé osvěcují věřící a vnukají jim úctu k velké milosti svátostí. Slova, kázání a povzbuzení kněží často narážejí na hluchý sluch. Zvláště v takovém případě mají kněží důvěřovat v pomoc andělů. Mohl jsem sám opět a opět zažít, jak lidé přicházejí ke svaté zpovědi a říkají: *Otče, pomozte mi, nebyl jsem již velmi dlouho u zpovědi a nevím vlastně, proč jsem zde, ale cítím, že mě něco pobízí, abych se vyzpovídával. Není to právě anděl strážný, který svého svěřence vybízí, aby ve svátosti hledal odpuštění svých hříchů? Není to anděl strážný, který přivádí lidi k eucharistickému Pánu?*

Jak velice se anděl strážný raduje, když jeho svěřenec přijímá svátosti! V evangeliu svatého Lukáše říká Pán, že *Boží andělé mají velkou radost nad jedním hříšníkem, který činí pokání (Lk 15,10)*, protože andělé se radují ze záchranu člověka a právě o to nejvíce prosí Boží lásku.

Svatý Jan Bosko, kterému Bůh udělil zvláštní mystické milosti, viděl po zpovědi anděla svého kajícího. Viděl, jak tvář anděla září radostí.

Při udělování svátostí jsou svatí andělé nejvěrnějšími spolupracovníky kněží (srov. Sk 8,27-40).

Z-sks- 34/2008 přeložil -lš-

OTÁZKY KOLEM „UMĚLÉHO TŘESKU“

Křesťanští vědci se staví proti náboženské aplikaci pokusů, jakým je experiment Evropského centra pro jaderný výzkum simulovat „velký třesk“, který je pokládán za počátek vzniku světa. Víra ve Stvořitele se nedá experimentálně ani dokázat, ani vyvrátit. Křesťané sice nemají důvod tyto pokusy odmítat, ale musí trvat na odpovědném zacházení s pokusy a jejich výsledky. U ženevského pokusu nejde ani tak o výzkum „třesku“, jako o lepší pochopení přírodních zákonů. Ty jsou podle křesťanského přesvědčení podstatnou složkou Božího stvoření. Jejich poznání může vést k úžasu nad krásou Božího díla.

Při pokusu v podzemním prstencovém tunelu o délce 27 km má dosáhnout vodíkové jádro takřka rychlosti světla a při svém rozpadu vytvořit podmínky, které panovaly bezprostředně po „třesku“. Mají přitom vzniknout částice, které jsou zatím předpokládány jen teoreticky a které jsou nazvány „boží částice“. Pokud se tak nestane, bude nutno tyto teorie přepracovat.

Kath-net

Proměňující síla křesťanské lásky

Když jsme prostřednictvím médií denně konfrontováni s násilím a zločinem a prožíváme na obrazovce takřka živě teroristické útoky a přírodní katastrofy, není pro křesťany vždy snadné odpovědět na vyčítavou otázku: Kde byl Bůh, když se to stalo? Ale ani přesto nesmíme dovolit, aby se v nás zatemnil jediný správný obraz Boha, ten obraz, který nám přinesl Ježíš Kristus: Bůh je láska a milosrdenství. Ve své otcovské lásce chce vždy jen naše štěstí, jen to, co je pro nás nejlepší.

Bůh nechce utrpení

Tak jako Bůh nechtěl hříchy, nechce ani jeho následky: utrpení, nemoci a smrt. Proto to nikdy není Bůh, kdo na nás sesílá rakovinu, hlad, války, nehody, nezaměstnanost nebo jakékoliv těžkosti. Všechny tyto bolestivé události ve světě jsou důsledkem toho, že se člověk odvrátil od Boha a nelitoval svých hříchů.

Když se totiž rozhodujeme a jednáme ve svém životě bez Boha a dáváme stále větší prostor hříchu, umožňujeme tím stále větší moc satanovi. On tuto moc bez slitování využívá, aby nám škodil všemožným způsobem a aby nás podle možnosti přímo zničil.

O tom hovoří i Panna Maria v Medjugorje 25. ledna 1991: *Satan je mocný a rád by zničil nejen lidský život, ale i přírodu a planetu, na které žijete.*

Bůh netrestá, ale napravuje

My křesťané někdy podléháme pokušení domnívat se, že Bůh sesílá utrpení, aby nás potrestal. Ale není tomu tak. Právě naopak! Jako odpověď na hříchy lidstva Bůh neposlal trest, ale svého Syna. To, co vypadá jako trest a co se i v běžné náboženské řeči za trest označuje, je neštěstí, které člověk na sebe, na vinné i nevinné přivádí svou

bezbožností, svým příklonem ke zlému, k egoismu, k chamtivosti, k neochotě odpustit a k pýše a ctižádosti. Například druhé světové válce chtěl Bůh výslovně zabránit, ale toto neštěstí jsme si způsobili sami. Bůh však i takové neštěstí využívá k tomu, aby nás napravil, přivedl k příznání viny a k obrácení.

On vzal na sebe všechna utrpení

Jako Vykupitel vzal na sebe Ježíš utrpení všech lidí všech dob tím, že ho naplnil svou láskou a obětoval Otcí. I když nespravedlivá poprava Božího Syna byla největším zločinem všech dob, Ježíš tuto popravu proměnil před Otcem svou nekonečnou láskou na smírnou oběť a učinil z ní nevyčerpatelný pramen milostí. Jeho láska je vykupující láska, obětovaná láska, která přijala smrt, aby nám darovala život. Naše utrpení, jeho smysl a spoluykupitelskou moc skutečně pochopíme jediné tehdy, když pohlédneme na našeho Spasitele na kříži a na jeho Sedmiboolestnou Matku.

To je místo, kde nám Bůh zjevuje, že moc zla může být poražena právě láskou a utrpením obětovaným z lásky. Proto jsme jako křesťané vyzváni, abychom

přijímali, snášeli a obětovali utrpení tak, jak to činil Ježíš a Maria. Jen takto s nimi sjednoceni budeme moci porazit zlo.

Křesťan trpí jinak

Lidé nevěřící reagují na své vnitřní i vnější utrpení nejdnou zatrpkle, bouří se nebo upadají do zoufalství. Ale křesťan, který čerpá sílu a útěchu z víry a z modlitby, dokáže být vyrovnaný a vytrvat v pokoji i v utrpení. Často mu v tom pomáhají střelné modlitby: *Ježíši, z lásky k tobě! Nebo: Ježíši, všechno ti odevzdávám, postarej se o všechno!* Křesťan ví, že Bůh je mu nablízku zvláště v těžkých chvílích a pomáhá mu nést svěřený kříž. Živě si uvědomuje, že Ježíš ho osobně prosí, aby své bolesti a strasti i starosti spojil s jeho vykupitelským utrpením, aby se tak staly požehnáním pro něho i pro druhé a pro svět. Toto pojetí utrpení, které přináší útěchu a štěstí, má jen křesťan, nikoliv muslim nebo buddhista.

Těm, kteří Boha milují, všechno napomáhá k dobrému

Křesťan si navíc může být jist, že za vším, co se v lidském životě děje, stojí milující Boží prozřetelnost. Všechno opravdu radostné a pěkné daroval Bůh, ale i všechno bolestné, co na nás dopustí, se zrodilo v jeho milosrdné lásce.

I věřící člověk pociťuje utrpení, které ho postihne, nejdříve jako neštěstí. Ani on si hned rozumem nedokáže vysvětlit, proč Bůh nezabrání, že bylo postiženo nevinné dítě nebo že při havárii zahyne milovaný člověk. Takové okamžiky jsou i pro věřícího křesťana zkouškou, jsou prověrkou jeho víry v milujícího Boha. Bolestná vnější skutečnost bude přetrvávat i v něm. Ani on ji nemůže změnit, ale může ji přijmout a obětovat. Všechno závisí na jeho vnitřním postoji: utrpení ho může od Boha od-

P. Paul Maria Sigl

dělit, nebo naopak zcela s ním sjednotit.

O této zkušenosti psala svatá sestra Faustýna: *Chci žít v duchu víry. Všechno, co mě potká, přijímám jako dar milující Boží vůle, která chce upřímně moje štěstí* (D 1549). Tímto způsobem se utrpení proměňuje na požehnání.

Bůh umí proměnit na milost i těžké provinění

Tato věta může někomu znít provokativně. Ale když se někdo provinil proti němu, sobě nebo druhým, Bůh může ve svém milosrdenství využít i takovou situaci a bolesti, která z toho vzešla, může dát spoluykupitelskou hodnotu. To znamená, že Bohu můžeme vložit s lítostí do srdce nejen své těžké provinění, ale můžeme mu svěřit také katastrofální následky svého hříchu. Předpokladem je pochopitelně upřímná lítost, prosba o odpuštění a upřímná snaha napravit to, co je v mých silách. Potom může vzejít i z toho utrpení, které jsme sami zapříčinili, požehnání a milost pro všechny postižené.

Svatý František Saleský výstižně říká: *David by se nikdy nestal tak pokorným, kdyby nebyl zhřešil; ani láska Marie Magdalény by nedosáhla takové výšky bez hříchu, který předtím spáchala.* Tato věta však rozhodně není ospravedlněním hříchu, nýbrž je chválou milosrdenství dobrého Boha, který těm, kteří ho milují, umí změnit v dobro jejich skutky.

Z *Vítězstvo srdce IV/2008*
přeložil-lš

Pán Ježíš o svých kněžích

NEZRÍZENÁ LÁSKA K SOBĚ

Žádostivost těla a žádostivost očí

Kněží, kteří nejsou čistí, nemyslí na povinnost, kterou mají, aby se sjednotili s mojí neposkvrněnou obětí a obětovali ji za duše v očištění. Je to ta největší pomoc, kterou je možno skrze ně poskytnout. Jak může kněz v hříchu hasit svou nečistou krev oheň, který je očišťuje?

Je zřejmé, že smírné působení této krve pochází ode mne, z mého božství, které je ve mně. Ale jelikož při mši svaté se kněz proměňuje ve mne, musí být čistý, musí být svatý, aby spojil svou oběť s mou obětí, aby byl spolu se mnou jedinou obětí ku prospěchu Církve, která se očišťuje.

Kněží, kteří nejsou ve stavu milosti, neuvědomují si tento posvátný aspekt, neberou na vědomí svatou povinnost, kterou mají: být čistí, aby očišťovali, být svatí, aby přinášeli dostiučinění, být skutečně kněžimi, aby obdrželi z nebe milosti.

Takový kněz, o kterém právě mluvím, ztrácí účast na tomto odčistiujícím díle, na této svaté povinnosti vůči Církvi, která trpí a odčisťuje. A přece právě proto se má kněz přetvořit ve Mne, aby naplňoval tuto povinnost čisté a svaté oběti.

Na tento aspekt mše svaté se skoro nemyslí, na tuto nejvyšší důležitost, která se vztahuje nejen na církev bojující, ale i na duše zemřelých, které toužebně čekají na tuto oživující a spásnou útěchu.

Také z tohoto důvodu musí být kněží Mnou, druhým Ježíšem, musí být přetvořeni ve Mne, protože moje čistá Krev v těchto okamžicích více než kdykoliv jindy usmírjuje a očišťuje. Proto také krev kněze, spojená s mojí, musí být čistá: duše, která je přetvořena do nepo-

skvrněné Čistoty, musí být bez poskvrny.

Jak může očišťovat ten, kdo není čistý? Jak může získávat pro druhé duše to, co není schopen získat pro svou? Jak může zhaset očišticový oheň, kdo v sobě nosí nečistý oheň žádostivosti těla?

Chci, aby tyto situace byly napraveny, aby byly vyloučeny, aby zmizely z oltářů.

Pohoršení kněží působí nevýslovné škody a hanobí obraz Trojice v duších.

Pro člověka je nemožné, aby pochopil, kde všude se odrážejí hříchy pohoršení, které působí moji kněží. Teprve na věčnosti, ponoření v onom velkém světle, budou schopni vidět nekonečné zlo, které způsobili svými nesčetnými hříchy. Říkám nesčetnými, protože pohoršení kněze se množí z generace na generaci.

Kdo je schopen tomu uvěřit! Nejvíce utrpení mi působí skryté hříchy, tajné viny, které vidím jen já, protože přímo a zlovolně zraňují moje vyvolení, mou důvěru, zraňují lásku, s jakou jsem je vyvolil. Jsou to tyto skryté hříchy, které nikdo nevidí, které nejvíce zraňují mou duši, která je ryzí čistota; vrhají nejvíce bahna pro-

Conchita Armida

ti božství, protože útočí na víru, naději a zabíjejí lásku.

Kněží těmito hříchy zasazují rány proti víře, protože hřeší, jako by nevěřili v mou přítomnost, v mou podstatu a mou moc. Hřeší přímo vlastnostem Trojice. Hřeší proti Otci, který všechno vidí, proti mně, vtělenému Slovu, a nutí Mě, abych se červenal jako Bůh a člověk; hřeší proti Duchu Svatému, protože v temnotě a skrytu zneužívají důvěru, nepřikládají váhu svému hříchu a nestarají se o to, že profanují svaté pomazání, kterým byli posvěceni.

Hřeší proti Trojici, ale v míře, kterou člověk není schopen vůbec pojmut. Já zde naznačuji jen hlavní body, ale každý z nich zahrnuje nevýslovné množství zloby, zrady a neslychané nevděčnosti.

Existuje mnoho druhů skrytých hříchů. Kněží, kteří se jich dopouštějí, to dobře vědí a zakoušejí potěšení z toho, že se jich do-

poštějí. Takové hříchy hluboce otravují a vnitřně zraňují Mne, nesrovnatelnou Čistotu.

Chci říci toto: tyto skryté hříchy vyžadují zvláštní zastupičinění. Potřebují potoky a ne pouze kapky krve Boha - Člověka, aby byly smazány. Je jasné, že jedna kapka mé krve má stejnou moc jako potoky mé krve, a to pro božskou sílu, která je ve mně. Říkám to však takto, abych v lidské řeči vyjádřil velkou, nesmírnou moc, jakou vyžadují hříchy mých kněží, těch, kteří se nazývají moji (CC 49, 140-145).

Zkažené srdce

Ve svých vztazích k jiným osobám má být kněz pozorný a sdílet Boha! Má hovořit o věcech, které vzdělávají, a získávat si úctu svými ctnostmi, svou pokorou a prostotou. Moji kněží se mají nejen zdát jako Ježíš, ale mají být Ježíš, ať už jsou sami nebo ve společnosti, na ulici nebo v kostele, ve své službě nebo mimo ni.

To, co bylo zde řečeno, platí nejen pro prostředí, ve kterém se má kněz pohybovat, ale také ve vnějším a důvěrném styku s řešolicemi.

Zde právě čeká Zlý, často převlečen za anděla světla, aby ho zahubil, aby ho otrávil, aby ho spoutal city, které jsou na začátku spirituální, ale končí nesvatými láskami.

Kolik nebezpečí se zde skrývá pro moji církev! Kolik z toho vzejde dezorientace v určitých duších, které v knězi nejdříve viděly jenom Mne, ale pak vidí někoho jiného, který už nejsem Já, ačkoliv bych jím měl být.

Zlý, převlečen za anděla světla, klame oba sladkostí a nezřízeným okouzlením, vyvolává neklid a vzrušení, zaslepuje a dosahuje tak plodů, které sleduje. Ne pokaždé to vede až k hříchu, ale určitě to duši oslabuje; ne vždy Zlý triumfuje, ale pokaždé vyvolává zmatek; jeho jed pokaždé zabíjí, ale infikuje.

Zlý se rád opičí po tom, co je svaté. Je třeba mnoho světla shůry k tomu, abychom ho pozna-

EUCHARISTICKÉ MEŠNÍ MODLITBY PRO DĚTI

Současné eucharistické mešní modlitby pro děti nebudou patřit k autentickému misálu. Byly v poslední době podrobeny kritice, protože nejsou adekvátní mešní liturgii. Liturgická komise zastavila práci na podobných eucharistických mešních modlitbách. Informoval o tom biskup Arthur Sarratelli, mluvčí liturgické komise USA v dopise americkým biskupům.

„...ZA VÁS A ZA MNOHÉ“

17. října 2006 oznámila Kongregace pro posvátné obřady, že text proměňování vína v textech národních jazyků má být do dvou let upraven ve shodě s latinským textem a slovy Písma do původního znění, tzn. „která se prolévá za vás a za mnohé na odpuštění hříchů“. Teologické zdůvodnění tohoto návratu k původnímu textu zdůvodnil prof. dr. Manfred Hauke z Lugana v knize „Für viele vergossen“. Úvod ke knize napsal arcibiskup Malcolm Ranjith.

Kath-net

li, demaskovali a opovrhli jím. Aby oklamal dobré duše, posluhuje si tím, co je svaté: dává do hry všechnu svou drzost, aby se opičil po tom, co je božské, ale všechno je to sehraná pekelná zloba pro záhubu duší.

Srdce je srdce, a není-li dobře orientováno a zakořeněno ve mně, snadno sklouzne na to, co je lidské, na to, co je pozemské a nakonec hříšné a smyslné.

Setkání ve zpovědnicích a v duchovním vedení, které je tak potřebné, má svá úskalí, svá nebezpečí a duše potřebují mnoho ctností, mnoho čistoty a mnoho spojení se mnou, aby viděly v knězi jen prostředníka na cestě ke mně a nikde se na cestě nezdržovaly.

Opilství, které kalí ctnosti, a lék proti němu

Neřest, která mě u některých mých kněží velmi zarmucuje, je opilství. Tato neřest není nikdy osamocená a vede s sebou mnoho dalších neřestí a bolestných pádů. Je to neřest, která otupuje a otravuje, zabíjí duchovní život, zamlžuje světlo víry, všechno zotročuje. Je to neřest, která má své důsledky: strhává k nečistotě a tisícům dalších neřestí a hasí v srdci lásku.

Kněžské srdce více než kterékoliv jiné má být plné zápalu a především božských ctností. Jenže opilství odnímá světlo a zář těchto ctností a dosahuje toho, že je zcela zničí.

Mnoho mých vlažných kněží se trápí kvůli tomu, že nosí v sobě svatou důstojnost, kterou jsem jim svěřil, a když ne navonek, alespoň v nitru proti ní protestují, a já s tím počítám, protože ona je brzdi v jejich špatných tužbách a vyžaduje od nich čistý a svatý život.

Jsou to právě oni, kteří, aby necítili tíhu svého kněžského povolání, hledají uspokojení ve svých smyslech. Hledají úlevu tam, kde najdou jen hřích a výčitky. Místo aby pěstovali svého ducha a praktikovali ctnosti, prosili nebe o pomoc a věnova-

li se studiu, oddávají se nicnedělání, salonním řečem s lidmi tohoto světa, zábavám a tisícovým příležitostem k hříchu, které si Zlý nenechá ujít. Ale místo aby v tomto divokém víru našli úlevu, nacházejí jen pobídky, které je ženou do zkázy.

Co já zakouším, když vidím, jak je pošlapána zázračná milost kněžského povolání! Je to hluboká rána, která postihuje moje milující Srdce.

Snášet jako tíhu tak významnou milost? Vyčítat mi tak božský dar? Pohodit na zem tak nevýslovné vyvolení? Vidiš, kam až může dospět nevděčnost těch, které miluji zde na zemi nejvíce? Jak moje vždy věrné Srdce mohlo nekrvácet pro tolik nevěrnosti?

Moje Církev pláče nad ztrátou svých kněží. Maria je hluboce zraněna a já hledám krev (obětavých duší ochotných sdílet mé utrpení), abych smazal tyto zločiny před tváří mého nebeského Otce, abych zdvojnásobil své milosti pro ony duše, které se vrhají do záhuby pro tuto neřest opilství a nenávidí své povolání.

Lék pro kněze, jehož povolání je v ohrožení, je modlit se, otevřít se svému biskupovi a hledat útočiště v mém Srdci a v Srdci Panny Marie. Prostředek k uzdravení je v modlitbě, v rozjímání o věčných pravdách, v kajicnosti, v důvěrném přiblížení ke mně a ve vytrvalé práci. Zdvížená vlna odplyne a duše očištěná lítostí rozmnoží svou posvěcující milost, kterou neodepřu nikomu, kdo mě o ni pokorně prosí.

Ať se utíkají k Duchu Svatému, ať očistí svou duši, aby v ní našli Boha. Ať se zřeknou sami sebe, ať se poslušně podřídí, pokorí a vzývají milosrdenství!

(Pokračování)

Z knihy

Conchita Cabrera de Armida:

Sacerdoti di Cristo.

Città Nuova, Řím 2008,

str. 282-286, 289-290

Přeložil -lš-

NOVÝ BISKUP PRO LITOMĚŘICKOU DIECÉZI

Papež Benedikt XVI. jmenoval Mons. Jana Baxanta, dosavadního generálního vikáře českobudějovické diecéze, sídelním biskupem v Litoměřicích. Mons. Baxant se dožil 8. října 60 let. Kněžské svěcení přijal v roce 1973. V devadesátých letech působil jako vicerektor a pak rektor pražského kněžského semináře. Od roku 2003 byl generálním vikářem v Českých Budějovicích. Biskupské svěcení přijme 22. listopadu v 10 hodin v katedrále svatého Štěpána v Litoměřicích. Jan Baxant je 20. biskupem na litoměřickém stolci. Mezi jeho předchůdce patří také nekrvavý mudce kardinál Štěpán Trochta.

DIAGNÓZA DOWNOVA SYNDROMU

Nová metoda ulehčuje diagnózu Downova syndromu u nenarozených dětí. Místo plodové vody je možno vyšetřit krev matky. Jestliže se v krvi matky, která syndromem netrpí, najde nadprůměrně mnoho buněk s vadným počtem chromozomů 21, je dítě postiženo trisomií 21. Ochránci života se nyní obávají, že uplatnění této metody povede k zvýšení počtu potratů.

CHRÁM SVATÉHO HROBU OHROŽEN

Chrám Svatého hrobu, který stojí nad místem, kde byl Ježíš Kristus pochován, není vůbec udržován a ohrožuje ho vlhkost, takže staletá budova hrozí zřícením. Izraelská vláda je ochotná opravu subvencovat, problémem však je dohoda roztržštěných křesťanských církví, které chrám společně spravují.

VÝMAZ Z KŘESTNÍ MATRIKY

Dva Španělé, někdejší katolíci, kteří v roce 2006 opustili katolickou církev, požadovali, aby jejich jména byla vymazána z křestní matriky. Podporovala je v tom agentura na ochranu osobních dat. Soud v roce 2007 se postavil na jejich stranu. Kardinál Garcia-

Gasco se odvolal k Nejvyššímu soudnímu dvoru, který rozhodnutí soudu zrušil. Matriky nejsou „kontrolní knihy“ a nespádají do kompetence agentury na ochranu dat. Tyto seznamy nejsou navíc nijak seřazeny a je velmi obtížné v nich někoho najít. Ti, kteří vystoupili z církve a požadují výmaz, jsou v mizivé menšině. Ve Španělsku je katolicky pokřtěno více než 90 % obyvatel, ale za katolíky se pokládá jen 77 %. Takový je výsledek široce provedeného průzkumu z roku 2007.

PRÁZDNÝ HROB

Při exhumaci tělesných ostatků kardinála Johna Newmana bylo zjištěno, že jeho tělo se zcela rozpadlo a hrob je prázdný. Byly nalezeny jen zbytky oděvu. Církevní mluvčí prohlásil, že se tak stalo zřejmě v důsledku vysoké vlhkosti. Tato skutečnost však nijak neovlivňuje připravované blahorečení tohoto velkého konvertity.

POSUN U ANGLICKÝCH POLITIKŮ

Angličtí politikové před deseti lety nikdy nemluvili veřejně o Bohu. Od roku 2001 se tato situace soustavně mění. Současný labourista a ministerský předseda Gordon Brown je podle posledního šetření počtem 14 poukazů na náboženství ve své straně na prvním místě. Bývalý ministerský předseda Toni Blair založil dokonce „Nadaci víry“ na dosažení porozumění mezi náboženstvím a životem. Politikové si uvědomují, že věřící skupiny představují zřetelný pozitivní přínos pro společnost.

PODNIKATEL PODPORUJE RODINY

Německý křesťanský podnikatel Joachim Loch, který zaměstnává 1000 pracovníků, bude nadále rodinám, které mají tři děti, vyplácet měsíčně 150 €. Při narození každého dalšího dítěte bude příspěvek zvýšen o 50 €. Podnik pořádá každý rok Den rodin. V posledním roce zaznamenal 800 návštěvníků. *Kath-net*

Drazí bratři v biskupské službě, draží bratři a sestry, na začátku našeho synodu nám liturgie nabízí úryvek z velkého žalmu 118 o Božím slovu: je to chvalořeč na toto slovo, výraz radosti Izraele, že je mohl poznat a že v něm mohl poznat Boží vůli a jeho tvář. Chtěl bych s vámi rozjít o některých verších z úryvku tohoto žalmu.

Začíná takto: *In aeternum, Domine, verbum tuum constitutum est in coelo... firmasti terram et permanet - Věčně, Hospodine, stojí pevně v nebesích tvé slovo... upevnil jsi zemi a ta trvá.* Mluví se zde o pevnosti Božího slova, ono je pevné, je to opravdová realita, na které je možno budovat vlastní život. Vzpomeňme si na Ježíšova slova, která jsou pokračováním slov žalmu: *Nebe a země pomínou, ale slova má nepomínou.* Lidsky řečeno, slovo, naše lidské slovo je, jako by ve skutečnosti nebylo nic, vánek. Sotva je vysloveno, mizí. Zdá se být ničím. Ale už i lidské slovo má neuvěřitelnou sílu. Jsou to slova, která pak tvoří dějiny, jsou to slova, která dávají formu myšlenkám, a myšlenky, ze kterých vychází slovo. Slovo vytváří dějiny, skutečnost.

Ba co víc, Boží slovo je základem všeho, je to opravdová realita. Abychom byli realisté, musíme počítat právě s touto skutečností. Musíme změnit svou ideu, aby hmota, pevné věci, se staly solidnější, bezpečnější realitou. Na závěr Horské řeči Pán mluví o dvou možnostech, jak zbudovat dům vlastního života: na písku nebo na skále. Na písku buduje ten, kdo staví na viditelných, hmatatelných věcech, na úspěchu, na kariéře, na penězích. Zdánlivě jsou to právě skutečnosti. Ale jednoho dne všechno pomine. Vidíme to nyní na krachu velkých bank: tyto peníze mizí, jsou ničím. A tak všechny věci, které se zdají být pravou realitou, na které je možno stavět, jsou realitou druhého řádu. Kdo staví svůj život na

Boží slovo

Úvodní meditace Benedikta XVI. na biskupském synodu o Písmu svatém

těchto skutečnostech, na hmotě, na úspěchu, na všem tom, co se jen zdá, staví na písku. Jen Boží slovo je základem veškeré reality, je pevné jako nebe a víc než nebe, je to realita. Musíme tedy změnit náš pojem realismu. Realista je ten, kdo uznává v Božím slovu, v této zdánlivě tak slabé skutečnosti, základ všeho. Realista je ten, kdo buduje svůj život na tomto základě, který trvá navždy. Tak nás tyto první verše žalmu vyzývají, abychom odhalili, co je to realita, a hledali tímto způsobem základ pro svůj život, způsob, jak život vystavět.

V dalším verši se praví: *Omnia serviunt tibi. - Všechno ti slouží.* Všechny věci přicházejí od Slova, jsou produktem Slova. *Na počátku bylo Slovo. Na počátku nebe promluví.* Skutečnost se rodí ze Slova. Všechno bylo stvořeno Slovem a Slovu všechno slouží. Tím má být řečeno, že všechno je stvořeno proto, aby vytvořilo místo pro setkání mezi Bohem a tvorem, místo, kde tvor odpovídá na Boží lásku, místo, na kterém se odehrává příběh lásky mezi Bohem a jeho tvorem. *Omnia serviunt tibi.* Dějiny spásy nejsou malý příběh na jedné chudé planetě uprostřed nesmírnosti vesmíru. Není to maličká věc, která se náhodou děje na ztracené planetě. Je to hybná síla všeho, mo-

tiv stvoření. Všechno bylo stvořeno, aby se zde uskutečnily tyto dějiny, setkání mezi Bohem a jeho tvorem. V tomto smyslu dějiny spásy, smlouva, předchází stvoření. V helénistické době v judaismu se vyvinula idea, že Tóra předcházela stvoření materiálního světa. Tento hmotný svět byl stvořen jen proto, aby dal místo Tóře, tomuto Božím slovu, které tvoří odpověď a stává se dějinami lásky. Zde již tajemně prosvítá Kristovo tajemství. To nám právě říkají listy Efezanům a Kolosanům: Kristus je prototypus, prvorozený mezi stvořeními, idea, podle které byl koncipován vesmír. On obsahuje všechno. Do pohybu vesmíru vstupujeme tím, že se spojujeme s Kristem. Můžeme říci, že zatímco hmotné tvorstvo je podmínkou pro dějiny spásy, dějiny smlouvy jsou tím pravým důvodem kosmu. Dospěli jsme ke kořenům bytí tím, že jsme dospěli k tajemství Krista a jeho živého slova, které je smyslem všeho stvoření. *Omnia serviunt tibi.* Tím, že sloužíme Pánu, uskutečňujeme smysl bytí, smysl naší vlastní existence.

Udělejme skok: *Mandata tua exquisivi. - Na tvá přikázání se dotazuji.* My stále hledáme Boží slovo. Ono není v nás prostě přítomno. Jestliže se zastavíme

u litery, neznamená to, že jsme pochopili Boží slovo. Je zde nebezpečí, že vidíme jen lidská slova a nenacházíme pravého aktéra, Ducha Svatého. Nenacházíme ve slovech Slovo. V tomto smyslu nám svatý Augustin připomíná zákoníky a farizeje, se kterými se Herodes radí v okamžiku příchodu Mudrců. Herodes chce vědět, kde se má narodit Spasitel světa. Svatý Augustin říká: „Ukazují druhým cestu, ale sami se ani nehnu.“ To je velké nebezpečí také při naší četbě Písma: zdržujeme se u lidských slov, slov minulosti, dějin minulosti a neodhalujeme v minulosti přítomnost, Ducha, který promlouvá k nám dnes slovy minulosti. Tak nevstupujeme do vnitřního pohybu Slova, které se skrývá v lidských slovech a otevírá slova božská. Proto je vždy nutné ono *exquisivi*. Musíme hledat ve slovech Slovo.

Proto exegeze - právě čtení Písma svatého - není jen fenomén literární, není to jen čtení textu. Je to pohyb mého života. Znamená to pohybovat se v lidských slovech směrem k Božímu Slovu. Jen tím, že se řídíme podle Božího tajemství, podle Pána, který je Slovo, můžeme vstoupit do nitra Slova, můžeme opravdu najít v slovech lidských Slovo Boží. Prosme Pána, aby nám pomáhal hledat nejen rozumem, ale také celým naším životem, abychom našli slovo.

Konečně: *Omni consumationi vidi finem, latum praeceptum tuum nimis. - Vidím, že všechno spěje ke svému konci, přikázání tvé má nekonečný prostor.* Všechny lidské věci, všechno, co můžeme vynalézt, vytvořit, je konečné. Také všechny lidské náboženské zážitky jsou konečné, ukazují jeden aspekt skutečnosti, protože naše bytí je konečné, chápe vždy jen část, jen některé prvky: *latum praeceptum tuum nimis.* Jen Bůh je nekonečný. A proto také je jeho slovo univerzální a nezná hranic. Když tedy vstupujeme do Božího slova, vstupujeme reálně do božského vesmí-

Slavnostní zahájení biskupského synodu o Písmu svatém

ru. Vycházíme z omezenosti naší zkušenosti a vstupujeme do společenství Církve, která žije Božím Slovem. Jsme reálně v univerzálním. A tak vycházíme ze společenství všech bratrů a sester, celého lidstva, protože v našem srdci se skrývá touha po Božím Slovu, které je jedno. Proto také evangelizace, hlásání evangelia, misie nejsou určitým druhem církevního kolonialismu, kterým chceme druhé zahrnout do své skupiny. Znamená to vyjít z hranic jednotlivých kultur do univerzality, která všechny spojuje, všechny sjednocuje, dělá z nás všech bratry. Opět se modleme, aby nám Pán pomáhal vstupovat reálně do této širší jeho Slova, a tak se otevírat univerzálním horizontům lidstva, tomu, co nás sjednocuje se všemi různostmi.

Nakonec se ještě vraťme k předcházejícímu verši: *Tuus sum ego, salvum me fac. - Jsem tvůj, buď má spása.* Italský text to překládá: „Jsem tvůj.“ Boží slovo je jako žebřík, po kterém můžeme vystupovat a s Kristem také sestupovat do hlubin jeho lásky. Je to žebřík, jak dospět ve slovech ke Slovu: „Jsem tvůj.“ Slovo má tvář, je to osoba, Kristus. Ještě dříve, než my můžeme říct „Jsem tvůj“, On nám již řekl: „Já jsem tvůj.“ List Židům cituje žalm 39 a říká: *Připravil jsi mi tělo..., proto jsem řekl, hle, přicházím!* Pán si připravil tělo, aby mohl přijít. Svým vtělením řekl: „Jsem tvůj.“ A ve křtu mi řekl: „Jsem tvůj.“ V Eucharistii nám říká stále znovu: „Jsem tvůj“, abychom i my mohli odpovědět: - Pane, jsem tvůj. Na cestě Slova, vstupem do tajemství vtělení, jeho života v nás, chceme si přivlastnit jeho život, chceme se zbavit našeho bytí a odevzdat se jemu, který se daroval nám.

Jsem tvůj. Prosme Pána, abychom se mohli naučit, jak říkat tato slova celým naším bytím. Tak budeme v srdci Slova. Tak budeme spaseni.

*Z L'Osservatore Romano
6.-7. října 2008
přeložil -lš-*

PRAVĚ POZNÁNÍ KRISTA - dokončení ze str. 2

života, který Pavel zná, je Horské kázání, z něhož některé prvky cituje takřka doslovně, když píše Římanům: „Milujte se navzájem... Dobrořečte těm, kteří vás pronásledují... Žijte v pokoji se všemi... Přemáhej zlo dobrem...“ Tedy jeho listy jsou věrným ohlasem Horského kázání (srov. Mt 5-7).

Téma Božího království

Konečně, je možné setkat se s třetím způsobem přítomnosti Ježíšových slov v Pavlových listech: je to tehdy, když vytváří formu transpozice předvelikonocní tradice do situace po Velikonocích. Typickým tématem je Boží království. To stojí bezpečně v centru hlásání historického Ježíše (srov. Mt 3,2; Mk 1,15; Lk 4,43). U Pavla je možno objevit transpozici této tematiky, protože po zmrtychvstání je zřejmé, že Ježíš svou osobou - jako Zmrtychvstalý - je Božím Královstvím. Království tedy nastupuje tam, kde nastupuje Ježíš. A tak se nutně téma Božího království, ve kterém bylo anticipováno Ježíšovo mysterium, přetváří ve christologii. Proto také stejné dispozice, jaké požaduje Ježíš pro vstup do Božího království, platí přesně pro Pavla, pokud jde o ospravedlnění skrze víru: jak vstup do Království, tak ospravedlnění vyžadují pro příjem Boží milosti chování s velkou pokorou a disponovanost zbavenou předsudků. Např. podobenství o farizeovi a celníkovi (srov. Lk 18,9-14) předkládá nauku, která se nachází přesně tak u Pavla, když na-

lehá na závazné vyloučení jakékoliv sebechvály před Bohem. Také Ježíšovy věty o celnících a nevěstkách, kteří jsou více disponováni přijmout evangelium než farizeové (srov. Mt 21,31; Lk 7,36-50), a jeho ochota zasadnout s nimi u stolu (srov. Mt 9,10-13; Lk 15,1-2) nacházejí plný ohlas v Pavlově učení o milosrdné Boží lásce vůči hříšníkům (srov. Řím 5,8-10; a také Ef 2,3-5). Tak je Boží království předkládáno v nové formě, ale vždy v plné věrnosti vůči tradici historického Ježíše.

Ježíš - Pán

Jiný příklad věrné transformace jádra celé Ježíšovy nauky se nachází v „titulech“ jemu přidělených. Před Velikonocemi sám sebe označuje za Syna člověka. Po Velikonocích se stává zřejmým, že Syn člověka je také Syn Boží. Proto titul, jakým Pavel přednostně označuje Ježíše, je Kyrios, „Pán“ (srov. Flp 2,9-11), což vyjadřuje Ježíšovo božství. Pán Ježíš, s tímto titulem,

se objevuje v plném světle zmrtychvstání. Na Olivové hoře v okamžiku krajní úzkosti (srov. Mk 14,36) učedníci předtím, než usnuli, slyšeli, jak mluví s Otcem a nazývá ho Abba - Otče. V listech svatého Pavla Římanům a Galaťanům se překvapivě toto slovo Abba, Otec, které

vyjadřuje výlučnost Ježíšova synovství, objevuje v ústech pokřtěných (srov. Řím 8,15; Gal 4,6), protože přijali Ducha Syna a nyní v sobě nesou takového Ducha, že mohou mluvit jako Ježíš a s Ježíšem - jako praví synové svého Otce - mohou říkat Abba, protože se stali syny v Synu.

A nakonec bych chtěl poukázat na spasitelnou dimenzi Ježíšovy smrti, kterou nacházíme ve výroku evangelia, podle kterého „Syn člověka nepřišel, aby si nechal sloužit, ale aby sloužil a dal svůj život jako výkupné za mnohé“ (Mk 10,45; Mt 20,28). Věrný ohlas tohoto Ježíšova slova se objevuje v Pavlově učení o Ježíšově smrti jako výkupném (srov. 1 Kor 6,20), jako vykopení (srov. Řím 3,24), jako osvobození (srov. Gal 5,1) a jako smíření (srov. Řím 5,10; 2 Kor 5,18-20). Zde je centrum Pavlovy teologie, která staví na tomto Ježíšově slovu.

Závěrem - svatý Pavel nemyslí na Ježíše v historickém rouchu, jako na postavu minulosti. Zná jistě velké podání o jeho životě, slovech, smrti a Ježíšově zmrtychvstání, ale nemluví o tom jako o minulé věci; předkládá to jako skutečnost živého Ježíše. Ježíšova slova a skutky nepatří pro Pavla do historické doby, do minulosti. Ježíš žije nyní, a mluví nyní s námi a žije v nás. To je pravý způsob, jak poznávat Ježíše a přijímat podání o něm. I my se musíme naučit poznávat Ježíše nikoliv podle těla, jako postavu minulosti, ale jako svého Pána a Bratra, který je dnes s námi a ukazuje nám, jak máme žít a umírat.

9. října 2008

Mezititulky redakce Světa

POPRAVĚ ŽIDOVSKÝ RABÍN NA SYNODU

Před biskupy z celého světa poprvé promluvil na synodu také židovský rabín. Účastní se synodu jako zástupce Velkého rabínátu. Řekl, že Bible je Boží dar celému lidstvu. Ti, kteří se podíleli na sepsání Bible, byli všichni Židé. Rabín však mluvil jen o Bibli starozákonní, tedy o Tóře. Nikdo nemůže popřít, že Židé jsou národ, se kterým Bůh uzavřel zvláštní smlouvu.

Kath-net

Z knihy „Úžasné tajemství svatého růžence“*

VZNEŠENOST SVATÉHO RŮŽENCE PODLE VZNIKU A PODLE JMÉNA

1. růže

Růženec obsahuje dva prvky: vnitřní modlitbu a ústní modlitbu. Vnitřní spočívá v rozjímáních o tajemstvích života, smrti a slávě Ježíše Krista a jeho nejsvětější Matky. Ústní spočívá v patnácti desátkách modlitby Zdravas Maria, které předchází modlitba Otče náš, přičemž v patnácti desátkách rozjímáme a kontemplujeme o patnácti základních ctnostech, které Ježíš a Maria uskutečňovali.

2. růže

Tím, že růženec se skládá z modlitby Páně a andělského pozdravu – Otče náš a Zdravas – a z rozjímání o tajemstvích Ježíše a Marie, je to nepochybně první a hlavní modlitba zbožných věřících, která přišla až k nám od dob apoštolů a prvních učedníků ze století na století.

Nicméně formu a metodu, v jaké ho nyní recitujeme, inspirovala Panna Maria v Církvi a vnukla svatému Dominikovi pro obrácení Albigenských, bludařů a hříšníků až v roce 1214, tak jak o tom píše blahoslavený Alano della Rupe ve slavné knize De Dignitate Psalterii.

Když svatý Dominik viděl, že hříchy lidí jsou hlavní překážkou obrácení Albigenských, odebral se do lesa blízko Toulouse a zůstal tam tři dny a tři noci a ustavičně se modlil a kál. Tak velice vzdychal a naříkal a jeho kající skutky na usmíření Božího hněvu byly tak přísné, že padl v bezvědomí na zem. Zjevila se mu svatá Panna, doprovázená třemi nebeskými bytostmi, a řekla: „Můj drahý Dominiku, víš, jakou zbraní si poslouží Nejsvětější Trojice, aby obnovila svět?“ „Má Paní,“ odpověděl, „ty jsi byla hlavním nástrojem naší spásy.“ Ona dodala: „Věz, že nej-

účinnější zbraní je Andělský žaltář**, který je základem Nového zákona; jestliže chceš získat pro Boha všechna zatvrzelá srdce, modli se můj Žaltář.“

Světec se vrátil potěšen a plný horlivosti pro spásu onoho lidu šel do katedrály. Andělé ihned rozezvučeli zvony a dlouho vyzváněli, aby shromáždili všechny obyvatele. Na začátku kázání se rozpoutala strašná bouře; země se chvěla, slunce se zatmělo, hromy a blesky děsily posluchače, kteří zbledli a třásli se hrůzou. Jejich děs rostl, když spatřili, jak Panna na obraze, který byl vystaven na dobře viditelném místě, třikrát zvedla paže k nebi a žádala Boží trest pro ty, kteří se neobrátní a nebudou hledat útočiště u Matky Boží. Tento zázrak vyvolal nejhlubší úctu k nové pobožnosti svatého růžence a rozšířil jeho známost.

Bouře nakonec ustala díky modlitbě svatého Dominika, který pokračoval v kázání a vysvětloval výtečnost svatého růžence s takovým zápalem a účinkem, že přivedl všechny obyvatele města Toulouse k tomu, aby si oblíbili tuto pobožnost a zřekli se svých bludů. V krátkém čase bylo vidět, jak se ve městě změnily mravy a obyčeje.

3. růže

Tento zázrak, který uvedl růženec, tak trochu připomíná způsob, jakým Bůh vyhlásil svůj Zákon na hoře Sinaj, a ukazuje jasně výtečnost této vznešené pobožnosti. Svatý Dominik, inspirovaný Duchem Svatým a poučen svatou Pannou a svým osobním zážitkem, dokud žil, hlásal růženec příkladem i slovem ve městech i na venkově, velkým i malým, moudrým i nevzdělaným, katolíkům i heretikům. Svatý růženec, který se modlil kaž-

dý den, byl pro něho přípravou na kázání a jeho osnovou.

Jednoho dne, byl to právě svátek svatého Jana Evangelisty, stál v kapli za hlavním oltářem v katedrále Notre Dame v Paříži, modlil se růženec a připravoval se na kázání. Svatá Panna se mu zjevila a řekla: „Dominiku, kázání, které sis připravil, je dobré,

ale mnohem lepší je to, které ti představuji.“ Dominik od ní obdržel knížku, ve které je napsáno kázání, čte si ho, hodnotí, přijímá je za své a děkuje svaté Panně. Ve stanovenou hodinu vystupuje na kazatelnu, a když přednesl chválu na svatého Jana Evangelistu, který si zasloužil být strážcem Královny nebes, pokračoval a promlouval k auditoriu velkých doktorů zvyklých na jedinečná a vytříbená kázání, nikoliv slovy lidské moudrosti, ale s prostotou a silou Ducha Svatého. A vysvětloval jim růženec a slovo za slovem, tak jak by to dělal dětem, vykládá slova andělského pozdravení a využívá velmi prosté argumenty, které mu v knížce svěřila svatá Panna.

Jak sděluje Cartagena, blahoslavený Alano della Rupe

vypráví ještě o jiných zjeveních našeho Pána a svaté Panny svatému Dominikovi, která ho měla povzbudit a zapálit pro kázání o svatém růženci, který maří hříchy a obrací hříšníky a bludaře. Na jednom místě Cartagena píše: „Blahoslavený Alano vypráví, jak se mu svatá Panna ukázala a odhalila mu, že její Syn se zjevil svatému Dominikovi a řekl mu: – Dominiku, líbí se mi na tobě, že se neopíráš o svou osobní moudrost, že pracuješ s pokorou na spásu duší a nehledeš zalíbení u lidí. Mnozí kazatelé naopak na začátku hřímají proti nejtěžším hříchům, ale zapominají, že dříve než podáme odporný lék, musíme nemocného získat pro to, aby ho přijal a měl z něho užitek. Proto musí kazatelé především povzbudit posluchače, aby milovali modlitbu a zvláště můj Andělský žaltář. Jestliže se všichni začnou takto modlit, Boží dobrotivost bude jistě milostivá ke všem, kdo vytrvají. Každý proto o mém Žaltáři.“

A jinde říká: „Všichni křesťanští kazatelé se na začátku kázání pomodlí Andělský pozdrav, aby získali Boží pomoc.“ Tento zvyk pochází ze zjevení, kterého se dostalo od svaté Panny svatému Dominikovi: „Můj synu,“ řekla mu, „nediv se, když tvé kázání nemá úspěch: pracuješ na půdě, kterou ještě nezavlažil déšť. Pamatuj, že když Bůh chtěl obnovit svět, poslal nejdříve déšť, tj. Andělský pozdrav, tak byl obnoven svět. Ve svých kázáních proto vyzývej k modlitbě růžence a budeš sklízet velké plody pro duše.“

Připravil -lš-

* Kniha v češtině dosud nevyšla.

** Andělský žaltář = růženec.

EDITORIAL - pokračování ze str. 2

hmotný svět právě v tom, že všechny „součásti“ tohoto světa nejsou řízeny nevyhnutelným řádem, nýbrž jsou schopny poznávat jeho nepřekonatelnou vznešenost, moudrost a krásu, takže ho svobodně z vlastního rozhodnutí přijímají a podřizují se mu s radostí nad tím, že mohou být jeho součástí.

Nikdy bychom o této možnosti příslušet do nadhmotného Božího světa nevěděli, kdyby nás sám Bůh osobně nepozval k sobě a neukázal nám cestu do „svého království“. Vyšel vstříc našemu zatím nedokonalému poznání a dal podrobný „návod“ jakožto pozvání k sobě, jak to sám nazval, na svou svatební hostinu. Je to veliký dar, jak výstižně říká Žalmista: „S žádným jiným národem tak nejednal, nesdělil jim svá přikázání.“ Jeho přikázání jsou podrobným návodem, jak se stát podobným svému Stvořiteli, abychom s ním sdíleli jeho život plný blaženosti.

Velikost a vznešenost Boha, který nás povolal k životu a ke své podobě, je překvapivě v tom, že není nekonečně složitý, ale nekonečně jednoduchý. Tak nekonečně jednoduchý, že je možné ho naprosto výstižně definovat jediným slovem: Bůh je LÁSKA. Znamená to, jinak řečeno, že jeho bytí a jeho život spočívá v tom, že MILUJE.

Jestliže nám připadá obtížné představit si bytost, která nedělá nic jiného, než že miluje, je to proto, že už máme velice zkrácenou a deformovanou představu o tom, co to znamená milovat. Ta nejběžnější a nejrozšířenější lidská představa o lásce a milování je ve skutečnosti úplným opakem lásky. Bůh tak miloval svět, že DAL svého jediného Syna. Ale lidé nazývají láskou a milováním chování, při kterém se neradují z toho, co tomu druhému ze sebe dávají, ale z toho, co si od něho berou: jejich „mám tě rád“ se často ve své podstatě neliší od „mám rád nanukový dort“: „mají rádi“ to a ty, kdo jim pů-

sobí jejich potěšení. Ale není to jejich chyba. Mají tu smůlu, že jim nikdo pravou lásku nedal poznat a zakusit. Narodili se ve společnosti, ve které se na skutečnou lásku takřka celoplošně zapomnělo.

Lásce se nevyučuje na střední škole ani není možné se jí naučit z knih. Lásce se učí člověk na samém začátku svého života, a jestliže se tato nevhodnější doba formace k lásce nevyužije, vzniknou v duši a srdci člověka těžko nahraditelné škody. Mnoho mladých lidí dnes neví nic o lásce nikoliv proto, že o ní neslyšeli, ale především proto, že ji od svých rodičů nezakoušeli. Láska se totiž jinak ani poznat nedá.

Naše medicína zdokonaluje tzv. prenatalní diagnostiku. Ta může být dobrodiním, ale také ohrožením. Někteří rodiče se během těhotenství strachují, zda si jejich dítě nepřinese na svět nějakou tělesnou či duševní vadu. Protože chtějí dítě jen dokonale, nejednou dítěti raději ani nepřiznají právo na život. Ale sotva berou v úvahu, že dítě, které se narodilo docela zdravé a se všemi nejlepšími předpoklady, můžou sami zařadit mezi celoživotně těžce postižené, když toto dítě doslova týrají tím, že mu odpírají nezákladnější duševní potravu a tou je opravdová láska.

10. říjen byl vyhlášen za Den duševního zdraví. Duševní deprese začínají být takřka pandemií. Bohužel v dlouhých pojednáních na toto téma se ani jednou nevykazuje slovo láska. Jenže tak jako kurděje jsou důsledkem nedostatku vitamínu C, tak tyto duševní choroby jsou důsledkem katastrofálního nedostatku vitamínu L – lásky. Bohužel už v nejútlejším dětství a mládí dochází k oslabení duševního organismu a imunity. Mnozí lidé trpí depresemi a osamoceností nejen proto, že je nikdo nemiluje, ale také proto, že oni sami nikoho nemilují. Ale naše lidství jakožto obraz Boha Lásky je koncipováno tak, že je založeno na

lásce, z lásky má vznikat, láskou má být živeno a láskou má žít a uskutečňovat ji. Láska je bytostná a podstatná krev, míza jeho mezilidských vztahů. Bez lásky je člověk jako hybrid, malformace, jaké můžeme někdy vidět za vitrinou v lihu.

Milovat druhé potřebuje člověk i pro sebe. Jen láskou k druhým vytváří člověk i sám pro sebe a v sobě neoptimálnější životní prostředí, uspokojuje svou nejhlubší a nejpodstatnější potřebu. Dokazují nám to lidé z opačného konce spektra, lidé opravdu milující. Tajemství hrdinských skutků lásky, jakou vidíme např. u Matky Terezy a jejich sester, spočívá v tom, že pro tyto šlechtné a opravdu zralé osobnosti je těžší a nesnesitelnější dívat se na trpícího a strádajícího, než se pro něho zcela a do krajnosti obětovat. Kdyby si P. Pio, Marta Robinová, Alexandrina nebo Terezie Neumanová usmyslily, že budou pěstovat utrpení pro utrpení jako nějakou exhibici, nikdy by toto utrpení nebyli schopni trpělivě a tak dlouhodobě snášet. Tajemství těchto trpících je právě v tom, že trpí pro druhé a za druhé, že trpí, protože milují, takže s rostoucím utrpením roste paradoxně jejich hluboká vnitřní radost z opravdové lásky jakožto sebedarování a sebeobětování. Lidé bohužel většinou už tak málo znají opravdovou lásku, že si něco takového neumí ani představit.

Mezigenerační úbytek schopnosti milovat roste přímo geometrickou řadou. To je jediné vysvětlení pro přímo zrudnou degeneraci lidského myšlení, citění, s jakým i lidé velice vzdělaní a erudovaní mohou schvalovat a podporovat tak protilidské a zvrácené jednání, jako je zabíjení nenarozených a nemocných, jako jsou protipřirozené partnerské svazky a vůbec celá zvrácená politika podporující odbourání nenahraditelné základní buňky lidské společnosti, jakou je rodina jakožto nerozlučný svazek muže a ženy. Do této kategorie spadá i scestná sexuální osvěta,

kteřá deformuje mládež tím, že obrací pozornost nezralých jedinců k intimním otázkám zbařeným jejich vnitřního podstatného obsahu.

Bolestné plody těchto a dalších zcestností už sklízíme a budeme je teprve sklízet v daleko větší míře. Amoky na školách a případy znásilnění mezi školáky jsou dosti výmluvné a všem srozumitelné vykřičníky. U kořene prakticky všech negativních jevů, které vážně ohrožují společnost, je absence a neschopnost lásky.

Křesťanští manželé a rodičové, jste si dostatečně vědomi, jak vznešenou úlohu, ale také jak velkou odpovědnost máte před Bohem i před lidmi za budoucnost lidské společnosti? Jde vlastně o samu podstatu evangelizace. Evangelizace, ze které se v lidech hluboce nezakoření láska, se minula svým cílem. Vy jste vlastně jediní, Bohem povolání, kdo tuto nezbytnou službu mohou lidstvu prokázat. Vaše vzájemná a opravdová láska není vaše soukromá záležitost. Pro vaše osobní štěstí, pro štěstí vašich dětí i pro budoucnost společnosti je to věc zcela nevyhnutelná. Je to vaše svatá povinnost, ale také vznešený Boží dar. Láska je božská ctnost a základní podmínka vaší spásy. Není horšího stavu, než nepřítomnost lásky. Všechny hříchy vycházejí z něho. Každý den si vyprošujte dar lásky a každý den zpytujte každý sám i oba spolu, jak na tom s láskou jste. Všechno, co ji snad ten den pošramotilo nebo odsunulo stranou, neprodleně napravte. Slunce ať nezapadá nad vaši nesmířenou a neobnovenou láskou. „Usilujte o to, abyste měli lásku!“ říká Apoštol. Opravdová láska si nikdy nestanoví podmínky, za jakých je ochotna milovat. Láska nečeká, až ten druhý začne nebo kdy přestane. Začíná sama a nepočítá. „Láska všechno vydrží.“ Láska trestá tím, že miluje ještě více. Nesbírá, nýbrž rozdává. „Napodobujte Boha jako jeho milované děti a žijte v lásce, jako Kristus miloval vás a vydal sám sebe za vás v oběť.“

-/š-

Pondělí 27. 10. 2008: 8.00 Programová nabídka TV NOE 8.05 7 let 10 JUMPů 8.35 Pienza, Salzburg, Sultan Ahmed Blue (P) 9.00 Eschatologie - Nové nebe, nová země (1. část) 9.45 H2Onews 10.00 Mekong 10.50 Za závojem 11.30 Pro zdraví (3): Nová porodnice v Plzni 11.45 Bablandia (10/22) 11.55 Z pokladů duše 12.00 Polední modlitba s Radiem Proglas (L) 12.05 Pro vita mundi (75) - P. Stanislav Krátký, probošt mikulovský 12.45 Pocta českým světům III. 13.55 Kulturní mozaika (5. díl) 14.05 Horní Lideč 14.15 Hlubinami vesmíru s dr. Martinem Schnablem 14.55 Zpravodajské Noeviny 15.10 Radžastán 16.00 Barma - Bezmezná naděje 16.15 Nowa Huta 16.45 H2Onews 17.00 NOEparáda (5. díl) (P) 17.20 Statečný kněz 18.15 I já rád pracuji (P) 18.35 Bablandia (11/22) (P) 18.45 Věci víry 19.25 Pienza, Salzburg, Sultan Ahmed Blue 19.50 H2Onews (P) 20.00 Z pokladů duše 20.05 CHKO Jeseníky - Praděd 20.25 Na koberečku (52) (P) 20.40 GOODwillBOY- Rescuers 21.30 Zpravodajské Noeviny 21.40 Noční univerzita: manželé Svobodovi - Žena podřízena muži? 22.35 Pocta českým světům III. 23.45 Čteme z křesťanských periodik 23.55 H2Onews 00.05 Závěr vysílání, poslech Proglasu.

Úterý 28. 10. 2008: 8.00 Programová nabídka TV NOE 8.05 H2Onews 8.10 CHKO České středohoří - Milešovka 8.30 O novom životě starého kláštera 8.45 Na koberečku (52) 9.00 Pro vita mundi (106) - Marie Mačošková (2. díl) 9.40 Kulatý stůl na téma: Ohlédnutí za setkáním Sydney-Velehrad 11.10 I já rád pracuji 11.40 Bablandia (11/22) 11.55 Z pokladů duše 12.00 Polední modlitba s Radiem Proglas (L) 12.05 Flauto colorato 13.00 H2Onews 13.10 Harfa Noemova (18. díl) 13.30 Mekong 14.20 Za závojem 15.05 7 let 10 JUMPů 15.25 Octava dies (499) 15.55 Barma - Bezmezná naděje 16.10 H2Onews 16.20 Horní Lideč 16.35 CHKO Jeseníky - Praděd 17.05 Lícheň 17.15 Kulturní mozaika (5. díl) 17.20 Harfa Noemova (18. díl) 17.40 Mořský cestovatel 18.10 Dětská televize (10/2008) 18.35 Bablandia (12/22) (P) 18.50 Národní park Etosha 19.45 Zpravodajské Noeviny (P) 20.00 Z pokladů duše 20.05 Svatý František Xaverský a misie jezuitů 21.10 Historie válečného letectví (14. díl): Korea - konečná fáze (P) 21.40 Zpravodajské Noeviny 21.50 Druhá šance 22.20 Octava dies (499) 22.50 Pro vita mundi (75) - P. Stanislav Krátký, probošt mikulovský 23.30 Eschatologie - Nové nebe, nová země (1. část) 00.15 Zpravodajské Noeviny 00.25 Závěr vysílání, poslech Proglasu.

Středa 29. 10. 2008: 8.00 Programová nabídka TV NOE 8.05 Zpravodajské Noeviny 8.15 CHKO České středohoří - Milešovka 8.40 Historie válečného letectví (14. díl): Korea - konečná fáze 9.10 Pro vita mundi (75) - P. Stanislav Krátký, probošt mikulovský 9.55 Cesty za poznáním: Taj Mahal (Indie) 10.30 Přímý přenos generální audience papeže Benedikta XVI. 11.55 Z pokladů duše 12.00 Polední modlitba s Radiem Proglas (L) 12.05 Pro zdraví (3): Nová porodnice v Plzni 12.15 Národní park Etosha 13.10 Svatý František Xaverský a misie jezuitů 14.30 Radžastán 15.30 Benátky 16.00 Zpravodajské Noeviny 16.20 7 let 10 JUMPů 16.40 I já rád pracuji 17.05 O novom životě starého kláštera 17.15 Kulturní mozaika (5. díl) 17.20 NOEparáda (5. díl) 17.40 V posteli (5. díl) (P) 18.35 Bablandia (13/22) (P) 18.45 Kdo hledá pravdu (P) 19.50 H2Onews (P) 20.00 Z pokladů duše 20.05 Trnavská brána (P) 20.30 Semínka Božího slova 21.00 Pro zdraví (4): Liga proti rakovině (P)

21.10 Zpravodajské Noeviny 21.20 CHKO Jeseníky - Praděd 21.40 Barma - Bezmezná naděje 21.55 Francova Lhota 22.05 Záznam generální audience papeže Benedikta XVI. 23.35 Lícheň 23.50 H2Onews 00.00 Závěr vysílání, poslech Proglasu.

Čtvrtek 30. 10. 2008: 8.00 Programová nabídka TV NOE 8.05 Zpravodajské Noeviny 8.10 Nowa Huta 8.40 Trnavská brána (1) 9.00 Noční univerzita: manželé Svobodovi - Žena podřízena muži? 9.55 Semínka Božího slova 10.20 Pienza, Salzburg, Sultan Ahmed Blue 10.45 CHKO České středohoří - Milešovka 11.15 NOEparáda (5. díl) 11.40 Bablandia (13/22) 11.55 Z pokladů duše 12.00 Polední modlitba s Radiem Proglas (L) 12.05 Benátky 12.40 Čteme z křesťanských periodik 12.50 Barma - Bezmezná naděje 13.00 H2Onews 13.10 I já rád pracuji 13.40 CHKO Jeseníky - Praděd 14.00 V posteli (5. díl) 14.50 NOEparáda (5. díl) 15.10 O novom životě starého kláštera 15.20 Dětská televize (10/2008) 15.50 Pro zdraví (4): Liga proti rakovině 16.00 Zpravodajské Noeviny 16.15 Za závojem 17.00 Pro vita mundi (106) - Marie Mačošková (2. díl) 17.40 Nowa Huta 18.05 Mše svatá z Havířovského střediska Dona Bosca (L) 19.20 Sestra Sára 19.30 GOODwillBOY - Rescuers 20.00 Z pokladů duše 20.05 Pro vita mundi (P) 20.45 NOEparáda (5. díl) 21.05 Zpravodajské Noeviny 21.15 Eschatologie - Nové nebe, nová země (1. část) 22.00 Kulatý stůl na téma: Ohlédnutí za setkáním Sydney-Velehrad 23.25 Historie válečného letectví (14. díl): Korea - konečná fáze 00.05 Zpravodajské Noeviny 00.15 Závěr vysílání, poslech Proglasu.

Pátek 31. 10. 2008: 8.00 Programová nabídka TV NOE 8.05 Zpravodajské Noeviny 8.15 Horní Lideč 8.25 Pro vita mundi (75) - P. Stanislav Krátký, probošt mikulovský 9.10 Barma - Bezmezná naděje 9.20 Sestra Sára 9.30 Svatý František Xaverský a misie jezuitů 10.40 Mořský cestovatel 11.10 Octava dies (499) 11.40 Bablandia (14/20) 11.55 Z pokladů duše 12.00 Polední modlitba s Radiem Proglas (L) 12.05 Trnavská brána (1) 12.30 Nowa Huta 13.10 Záznam generální audience papeže Benedikta XVI. 14.40 Hlubinami vesmíru s dr. Martinem Schnablem 15.20 Kdo hledá pravdu 16.10 Zpravodajské Noeviny 16.20 Mořský cestovatel 16.50 Noemova pošta (říjen 2008) 18.15 Pramen v poušti 18.35 Bablandia (15/20) 18.45 Pro vita mundi 19.25 Trnavská brána (1) 19.50 H2Onews (P) 20.00 Z pokladů duše 20.05 Církevní školství (L) 21.30 H2Onews 21.40 Noční univerzita: manželé Svobodovi - Žena podřízena muži? 22.35 Bez hábitu: Misijní sestry Služebnice Ducha Svatého 23.30 Zrnko v perle Karibiku 23.50 H2Onews 00.00 Závěr vysílání, poslech Proglasu.

Sobota 1. 11. 2008: 8.00 Programová nabídka TV NOE 8.05 H2Onews 8.15 Burj al-Arab 8.45 Čteme z křesťanských periodik (P) 8.55 Barma - Bezmezná naděje 9.15 Sestra Sára 9.35 Ve jménu Ježíše (7. díl): Kdybychom neměli lásku 10.00 V posteli 10.50 NOEparáda (5. díl) 11.00 Pro zdraví (4): Liga proti rakovině 11.15 Semínka Božího slova 11.40 Bablandia (15/20) 11.55 Z pokladů duše 12.00 Angelus Domini 12.05 Pramen v poušti 12.25 Věci víry 13.00 H2Onews 13.10 Flauto colorato 14.25 Svatý František Xaverský a misie jezuitů 15.25 Pro vita mundi 16.00 Zpravodajské Noeviny 16.10 Národní park Etosha 17.10 CHKO Jeseníky - Praděd 17.40 Trnavská

Biskupství královéhradecké - Diecézní centrum pro seniory srdečně zve na **CELOSTÁTNÍ SETKÁNÍ ANIMÁTORŮ SENIORŮ** určené všem, kteří pracují se seniory na diecézní úrovni, ve farnostech, v charitních, sociálních i zdravotnických zařízeních, a také těm, kdo se o problematiku lidí seniorského věku zajímají. Setkání se uskuteční ve dnech **20.-21. 11. 2008 v Hradci Králové - Nové Adalbertinum.**

Kontakt a přihlášky: Biskupství královéhradecké - Diecézní centrum pro seniory, Velké náměstí 35, 500 01 Hradec Králové • tel.: 495 063 661, mobil: 737 215 328, e-mail: animatori@diecezezhk.cz, internet: www.animatori.cz (aktuality, základní informace, on-line přihláška...), Skype: animatori-CR. **Uzávěrky přihlášek a platb:** 6. 11. 2008 - pro všechny, kteří si spolu s účastí (stravou) objednávají také ubytování • 13. 11. 2008 - pro ty, kteří přihlašují pouze účast (se stravou i bez stravy).

Lipový kříž - Společnost pro kulturní identitu Vás zve na přednášku **Prof. ThDr. Václava Wolfa BUDDHA NEBO KRISTUS?**, která se bude konat **v úterý 4. listopadu 2008 v 18 hod.** v sále 318, 3. patro, Český svaz vědeckotechnických společností, Novotného lávka 5, Praha 1.

Charita Svaté rodiny Luhačovice bude pořádat **VÝSTAVU LIDOVÝCH BETLÉMŮ** v předvánočním čase v sále u kostela Svaté rodiny v Luhačovicích. Zúčastnit se může každý, kdo chce vystavit své dílo. Vyzýváme tímto všechny děti a mladé, rodiče i prarodiče, školy, organizace, aby namalovali, vytvořili a zapůjčili svůj vyrobený betlém. Betlém s popisokou vašeho jména budeme velmi rádi přijímat **do 7. 12. 2008.** Otevření výstavy se bude konat **11. 12. 2008 v 18 hodin** ve společenském sále u kostela Svaté rodiny v Luhačovicích. Těšíme se na Vaše příspěvky i dobrou vůli podpořit tuto výstavu.

brána (1) 17.55 I já rád pracuji 18.20 Sestra Sára 18.35 Bablandia (16/22) (P) 18.45 Kulturní mozaika (6. díl) (P) 18.55 Nowa Huta 19.25 První čtení (P) 19.50 H2Onews 20.00 Z pokladů duše 20.05 Kdo hledá pravdu 21.00 Horní Lideč 21.15 Eschatologie - Nové nebe, nová země (2. část) (P) 22.00 A vy nepláčete s námi... 22.45 Hlubinami vesmíru s dr. Martinem Schnablem 23.25 První čtení 23.50 Zpravodajské Noeviny 00.00 Závěr vysílání, poslech Proglasu.

Neděle 2. 11. 2008: 8.00 Programová nabídka TV NOE 8.05 H2Onews 8.15 Evangelium (P) 8.20 Trnavská brána (1) 8.40 Lidečko 8.50 Na koberečku (51) 9.05 Semínka Božího slova 9.40 Pro vita mundi 10.20 Evangelium 10.30 Mše svatá z římského hřbitova Verano (L) 12.00 Přímý přenos polední modlitby se Sv. otcem Benediktem XVI. 12.15 H2Onews 12.45 Zlatá dechovka (P) 13.20 Flauto colorato 14.20 Horní Lideč 14.35 A vy nepláčete s námi... 15.20 Eschatologie - Nové nebe, nová země (2. část) 16.05 Evangelium 16.15 V posteli (5. díl) 17.05 Ve jménu Ježíše (8. díl): Požár pro Nerona (P) 17.35 Hrdinové Nového zákona (zář) 17.55 Národní park Etosha 18.50 Pro zdraví (4): Liga proti rakovině 19.05 CHKO Jeseníky - Praděd 19.25 Kulturní mozaika (6. díl) 19.35 Semínka Božího slova 20.00 Z pokladů duše 20.05 Octava dies (500) (P) 20.35 Písnový koncert (1. část) 21.25 Z pokladů duše 21.30 NOEparáda (5. díl) 21.50 Bez hábitu: Misijní sestry Služebnice Ducha Svatého 22.50 První čtení 23.15 Barma - Bezmezná naděje 23.30 Zpravodajské Noeviny 00.00 Závěr vysílání, poslech Proglasu.

POUTNÍ MÍSTO KRÁLÍKY – MARIÁNSKÁ PRVNÍ SOBOTA 1. 11. 2008
 Povede P. Pavel Boukal. Program: 9.00 růženec • 9.30 přednáška (host) • 10.15 adorace, možnost zpovědi • 11.00 mše svatá • 12.00 přestávka • 13.00 volná beseda s pozvaným hostem • 13.30 požehnaní milostivým obrazem, závěr. **Exercicie** v měsíci listopadu jsou zrušeny.
Kontakt: Klášter redemptoristů, Kopeček 1, 561 69 Králíky, tel. 465 631 744, e-mail: kraliky@cssr.cz, internet: www.kraliky-klaster.cz • Poutní dům, Dolní Hedeč 2, 561 69 Králíky, tel. 465 631 178, mobil 605 912 840, e-mail: info@poutnidum.cz, internet: www.poutnidum.cz.

Česká křesťanská akademie místní skupina Opava ve spolupráci se Slezskou univerzitou v Opavě srdečně zvou na přednášku **CO VÍME O LIDSKÉ DUŠI**. Přednáší Prof. PhDr. Vladimír Smékal, CSc. (Masarykova univerzita Brno). KDE: aula Slezské univerzity (rektorát), Na Rybníčku 1, Opava. KDY: úterý 4. 11. 2008 v 17 hodin.

verité

VÉRITÉ
 Konviktská 16, 110 00 Praha 1

Cestovní agentura zaměřená na poutě do Medžugorje má tyto termíny poutí

☐ **21.12.-28.12.2008 Vánoce** (1950 Kč+35 €)
 Klidné rodinné prostředí, divadlo narození Ježíška, slavnostní oběd 25.12.

☐ **27.12.-3.1.2009 Silvestr** (2250 Kč+35 €)
 Pokud bude mít 44 lidí zájem o lůžkový autobus, bude příplatek 350 Kč.

☐ **14.3.-21.3.2009 Výroční zjevení pro Mirjanu**
 a možnost účasti na tomto zjevení (2250 Kč+35 €)

☐ **7.4.-14.4.2009 Velikonoce** (2250 Kč+35 €)
 Kněží a řeholníci cestují zdarma. Tlumočení vlastní vysílačkou; ubytování do 600 m od kostela.

Příhlášky: **VÉRITÉ, tel: 222 324 617, fax: 222 321 294, e-mail: cestovka@verite.cz**

Moravsko-slezská křesťanská akademie ve spolupráci s Vysokoškolským katolickým hnutím Brno Vás srdečně zvou na cyklus přednášek a setkání na všech fakultách Masarykovy univerzity s názvem **TAJEMNÝ SVĚT VÍRY** pod záštitou rektora Masarykovy univerzity Prof. PhDr. Petra Fialy a hejtmána Jihomoravského kraje Ing. Stanislava Juránka.

PROGRAM: 3. listopadu v 17.00 hod. – Právnická fakulta, Veveří 70
 • Prof. JUDr. Ignác A. Hrdina, DrSc.: Církevní nebo civilní sňatek? – Právní vývoj k obligatorní civilní formě sňatku.

10. listopadu v 17.00 hod. – Pedagogická fakulta, Poříčí 9
 • Prof. ThDr. Pavel Ambros, SJ: Myslet globálně, jednat lokálně – inspirace pontifikátu papeže Benedikta XVI. • Setkání pokračuje studentskou mší sv. v 19.00 hod. v jezuitském kostele.

24. listopadu v 17.00 hod. – Fakulta informatiky, Botanická 68a, posluchárna A 107 • ThLic. Petr Šikula a Mgr. P. Handlar: Křesťané na internetu • Setkání pokračuje studentskou mší sv. v 19.00 hod. v jezuitském kostele.

1. prosince v 17.00 hod. – Lékařská fakulta, Komenského 2, Velká posluchárna (?) • PhDr. Jeroným Klimeš, Ph.D.: Jaký byl Ježíš člověk? – Psycholog a jeho svědectví o Kristu.

8. prosince v 17.00 hod. – Fakulta sportovních studií, Bratří Žúrků 5 • P. František Lízna, SJ: Příběh poutníka Evropou – 6000 km pěšky od západu na východ • Setkání pokračuje mší sv. v 19.00 hod. v jezuitském kostele a následnou debatou tamtéž.

9. prosince ve 20.00 hod. – Reprezentační prostory biskupství, Petrov 2 • Mons. ThLic. Vojtěch Cikrle: Smysl křesťanských Vánoc.

15. prosince v 17.00 hod. – Přírodovědecká fakulta, Kotlářská 2, posluchárna F1 • Prof. Dr. Jiří Vácha: Evoluční biologie jablkem sváru i mezi křesťany.

Bližší informace: Moravsko-slezská křesťanská akademie, Divišova 19, 612 00 Brno, tel./fax: 545 223 159, e-mail: mksa@volny.cz, internet: www.volny.cz/mksa.

Liturgická čtení

Neděle 26. 10. – 30. neděle v mezidobí

1. čt.: Ex 22,20-26
 Ž 18(17),2-3a.3bc-4.47+51ab
 Odp.: 2 (*Miluji tě, Hospodine, má sílo!*)
 2. čt.: 1 Sol 1,5c-10
 Ev.: Mt 22,34-40
Slovo na den: Miluj celým svým srdcem.

nebo: slavnost Výročí posvěcení kostela

1. čt.: 1 Král 8,22-23.27-30
 Ž 84(83),3.4.5+10.11
 Odp.: 2 (*Jak milý je tvůj přibytěk, Hospodine zástupí!*)
 2. čt.: 1 Kor 3,9c-11.16-17
 Ev.: Mt 16,13-19
Slovo na den: Klíče od nebeského království.

Pondělí 27. 10. – ferie

1. čt.: Ef 4,32-5,8
 Ž 1,1-2.3.4+6
 Odp.: srov. Ef 5,1 (*Napodobujte Boha jako jeho milované děti.*)
 Ev.: Lk 13,10-17
Slovo na den: Narovnal se a velebil Boha.

Úterý 28. 10. – svátek sv. Šimona a Judy

1. čt.: Ef 2,19-22
 Ž 19(18),2-3.4-5
 Odp.: Řím 10,18b (*Všude na zemi pronikl jejich hlas.*)
 Ev.: Lk 6,12-19
Slovo na den: Když se rozednilo, zavolal k sobě své učedníky.

Středa 29. 10. – ferie (v brněnské diecézi: památka bl. Marie Restituty Káfkové)

1. čt.: Ef 6,1-9
 Ž 145(144),10-11.12-13ab.13cd-14
 Odp.: 13c (*Věrný je Hospodin ve všech svých slíbech.*)
 Ev.: Lk 13,22-30
Slovo na den: Usilujte.

Čtvrtek 30. 10. – ferie (v královéhradecké diecézi: svátek Výročí posvěcení katedrály)

1. čt.: Ef 6,10-20
 Ž 144(143),1.2.9-10
 Odp.: 1a (*Veleben buď Hospodin, má Skála!*)
 Ev.: Lk 13,31-35
Slovo na den: Jako kuřátka.

Pátek 31. 10. – nez. pam. sv. Wolfganga

1. čt.: Flp 1,1-11
 Ž 111(110),1-2.3-4.5-6
 Odp.: 2a (*Veliká jsou Hospodinova díla. Nebo: Aleluja.*)
 Ev.: Lk 14,1-6
Slovo na den: Dotkl se ho.

Sobota 1. 11. – slavnost Všech svatých

1. čt.: Zj 7,2-4.9-14
 Ž 24(23),1-2.3-4ab.5-6
 Odp.: srov. 6 (*To je pokolení těch, kdo hledají tvou tvář, Hospodine!*)
 2. čt.: 1 Jan 3,1-3
 Ev.: Mt 5,1-12a
Slovo na den: Přistoupili k němu.

BREVIÁŘ PRO LAIKY

25. ŘÍJNA – 1. LISTOPADU 2008

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 26. 10.	PO 27. 10.	ÚT 28. 10.	ST 29. 10.	ČT 30. 10.	PÁ 31. 10.	SO 1. 11.
Antifona	919 1029	934 1045	1673 1892	964 1077	980 1096	996 1113	1573 1777
Žalm	784 883	783 881	786 884	784 883	784 883	784 883	783 881
Ranní chvilky:							
Hymnus	920 1029	935 1045	1567 1771	964 1078	981 1096	997 1114	1573 1777
Antifony	920 1030	935 1046	1674 1893	965 1079	981 1097	998 1115	1574 1778
Žalmy	921 1030	936 1046	813 914	965 1079	981 1097	998 1115	813 914
Krátké čtení a zpěv	923 1033	938 1049	1674 1894	969 1083	985 1101	1001 1118	1574 1778
Antifona k Zach. kantiku	723 815	939 1050	1675 1894	969 1083	985 1101	1569 1772	1575 1779
Prosby	924 1034	939 1050	1675 1894	969 1084	985 1101	1002 1119	1575 1779
Závěrečná modlitba	723 816	939 1050	1568 1771	970 1084	986 1102	1569 1772	1575 1780
Modlitba během dne:							
Hymnus	925 1035	940 1051	792 890	970 1085	986 1103	1003 1120	1264 1402
Antifony	925 1036	940 1051	955 1068	971 1085	987 1103	1004 1121	1576 1780
Žalmy	926 1036	940 1052	955 1068	971 1085	987 1103	1004 1121	1265 1403
Krátké čtení	927 1038	943 1054	1676 1895	973 1088	989 1106	1006 1124	1576 1780
Závěrečná modlitba	723 816	943 1054	1568 1771	973 1088	990 1106	1006 1124	1575 1780
Nešpory:							
Hymnus	915 1024	929 1039	944 1056	1677 1897	975 1090	991 1108	1577 1781
Antifony	916 1025	929 1040	945 1057	1678 1897	976 1091	992 1109	1578 1782
Žalmy	916 1025	930 1040	945 1057	1678 1897	976 1091	992 1109	1578 1782
Kr. čtení a zpěv	918 1027	933 1043	947 1060	1680 1900	979 1094	995 1112	1572 1776
Ant. ke kant. P. M.	722 815	723 816	948 1060	1681 1900	979 1094	995 1112	1572 1776
Prosby	918 1028	933 1044	948 1060	1681 1900	979 1095	995 1112	1572 1776
Záv. modlitba	723 816	723 816	948 1061	1568 1771	980 1095	996 1113	1575 1780
Kompletář:	1238 1374	1242 1379	1247 1384	1250 1387	1254 1391	1257 1395	1238 1374

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu
25. 10. • 8. 11. • 29. 11. • 6. 12. • 13. 12. a 20. 12. 2008 v době od 7.30 do 12 hodin.

NOVINKA

MARIÁNSKÉ SVÁTKY BĚHEM LITURGICKÉHO ROKU
Mgr. Helena Švubová

V průběhu církevního roku slavíme osmnáct mariánských svátků a památek. K bližšímu seznámení s jejich obsahem a historií dobře poslouží tato malá brožurka, jejíž texty byly původně napsány pro informaci věřících šumperské farnosti. Texty lze využít také při májových pobožnostech či kázání v den svátku Panny Marie.

Matice cyrilometodějská s. r. o. • Brož., A5, 48 stran, 69 Kč

KAREL HERBST

Karolína Peroutková

Rozhovor s biskupem K. Herbstem. Biskup vzpomíná na své působení kaplana v Mariánských Lázních, později na Svaté Hoře u Příbrami. Zde mu byl v lednu 1975 odňat státní souhlas k výkonu duchovenské činnosti, pracoval pak jako čistič výkladních skříní. V roce 1976 složil věčné sliby jako salesián Dona Boska. Tajně pracoval s mládeží, především formou „chaloupkového apoštolátu“. V září 1986 mu byl vrácen souhlas k výkonu kněžské činnosti, několik let působil v pohraničí v západních Čechách. Světicím biskupem pražské arcidiecéze byl ustanoven v dubnu 2002.

Portál • Brož., A5, 140 stran + 8 stran obrazové přílohy, 199 Kč

Z JINÝCH NAKLADATELSTVÍ

JAN PAVEL II. - MŮJ MILOVANÝ PŘEDCHŮDCE
Joseph Ratzinger - Benedikt XVI.

Tato kniha není dějinami pontifikátu Jana Pavla II. ani studií o jeho myšlení. Benedikt XVI. se zde jen zařadil mezi zástupy věřících a obdivovatelů, kteří touží vyjádřit Janu Pavlu II. svou úctu a lásku. Čtenářům předkládá dílo, jež je především pozváním k uctívání služebníka Božího, k napodobování jeho odvahy a víry a – tak jako on – k setrvávání v modlitbě přes všechny větší nebo menší povinnosti, se kterými se potýká každý člověk.

Paulinky • Váz., 120 x 170 mm, 120 stran, 182 Kč

ČERNÁ KNIHA SATANISMU

Tonino Cantelmi - Cristina Cacaoová • Přeloženo z italštiny

Základní informace o historii a rozšíření satanismu, o jeho učení, symbolech, rituálech, kriminální činnosti a metodách manipulace vzhledem k jeho příslušníkům, o vlivu na současnou kulturu a skrze ni na děti a mládež. Všeobecné poznatky jsou dokumentovány případy a závěry studií z Evropy a Ameriky. Uvádí se zde obecné principy fungování sekt, ale i náčrty typických psycho-sociologických profilů příslušníků a vůdců satanistických skupin. Nechybí ani pojednání o možnostech psychoterapie a podpory celé rodiny příslušníka sekty.

Karmelitánské nakladatelství • Brož., 135 x 195 mm, 160 stran, 189 Kč

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803
Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz
Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

772 00 Olomouc 2
147/2002
P.P.

D + 1

Matice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
771 11 Olomouc 1